

28648

University of Madras

B. A. EXAMINATION OF 1898.

SILAPPATHIKARAM

13. PURANJARIYIRUTTHAKATHAI

4 மொழி கனம் அம்மா கனம்
WITH

Adiyarkkunallarurai

AND

Additional Notes

20345

EDITED BY

V SWAMINATHA IYER,

Lamit Pundit, Government College, Kumbakonam

Madras:

PRINTED AT THE MEMORIAL PRESS

1897.

Price—As. 6. per copy Postage extra

முகவுரை.

“சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுந் திகழ்தரம பொருட்டே.”

தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பழைய காப்பியமைந்தனாள் ஒன்றாகிய சிலப்பதிகாரமென்பது சேரமுனியாகிய இளங்கோவழிகளாலியற்றப்பட்டது; களவியற்பொருள்கண்ட கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார் முதலிய உரையாசிரியர்களால் எடுத்துக்காட்டப்படும் பிரமாண நூல்களு ளொன்று; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்துள்ளது; எவ்வெப்பொருளைச் சொல்லினும் அவ்வப்பொருளை நேரிற் கண்டாற்போல மனத்திற்குத் தோற்றமவண்ணம் ந்குபுலப்படுத்துந் தெள்ளிய இனிய நன்னடையுடையது; ஈவனும் மனைவியு மாகிய கோவலன் கண்ணகி என்பவருடைய திரத்தை விரித்துக்கூறுவது ; தமிழ்நாட்டரசர் மூவரு ப இராசதானிகளாகிய புகார்(=காவிரிப்பூம்பட்டினம்)மது ர வஞ்சி யென்னும் மூன்றன் பெருமைகளையும் விளக்குவது; பண்டைக்காலத்திருந்த பலவகை மாந்தருடைய ஒழுக்கமுத லியவற்றை இக்காலத்தார் எனினில் தெரிந்துகொள்ளுதற்குச் சிறந்த கருவியாகவுள்ளது; அரசர் நீதியிற் சிறிதுபிழைப்பினும் அவரை அறக்கடவுள் கூற்றாய்நின்று கொல்லுமென்பதும், கற்புடைமகளிரை மக்களையன்றித் தேவரும் முனிவருந் துதித் தல் இயல்பென்பதும், இருவினையும் செய்தமுறையே செய் தோனை நாடிவந்து தம்பயனை நுகர்விக்கு மென்பது மாகிய இம் மூன்றனையும் இவ்வுலகத்தார்க்குத் தெரிவித்தற்பொருட்டே இளங்கோவழிகளாற் செய்யப்பட்டது; மேற்கூறிய மூன்றுபகு யையும் சிலம்புகாரணமாகத் தெரிவித்தலின், இந்தூல் சிலப்ப ரமென்னும் பெயர்பெற்றது.

இன்னும் இந்தூல், முத்தமிழும் விரவப்பெற்றதாதலின் இயலிசைநாடகப்பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யு ளென்றும், நாடகவுறுப்புக்களை உடைத்தாதலின் நாடகக்காப்பியமென்றும், உரைப்பாட்டும் இசைப்பாட்டும் இடையிடையே விரவப்பெற்

றதாதலின் உரையிடைபட்டபாட்டுடைச்செய்யுளென்றும் பெயர்பெறும்.

இக்கதைபுடந்தகாலமும் இளங்கோவடிசன் காலமும் ஒன்றென்றும் இது முதலில் தமிழிலேதான் அவராற்செய்யப்பட்டதென்றும் இந்நூற்பதிகச்செய்யுளாலும், வந்தருகாதையாலும் விளங்குகின்றமையின், இச்சரித்திரம் வேறுபாஷையிலிருந்து வந்ததென்று சொல்வதற்கிடமில்லை.

இச்சிலப்பதிகாரம், இளங்கோவடிகளால் தான்செய்யப்பட்டதற்குக்காரணமும் சதைச்சுருகமு மமைந்த ளள பதிகச்செய்யுளை முதலிற்பெற்று மங்கலவாழ்த்துப்பாடல முதலிய பத்துறுப்புக்களையுடைய புராணாண்டழிப், காநிராணராவத முதலிய பதின்மூன்றுறுப்புக்களையுடைய மாநகரகாண்டமும், குன்றக்குரவை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வஞ்சிராண்டமுமாசப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது இதில் இடற்றமழின் பாகுபாடான வெண்பா அகவற்பா கலிப்பா என்பவைகளும், இதைத்தமிழின் பாகுபாடான ஆற்றுவரி முதலியபார்களும், நாடாசதமழின் பாகுபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வரதுள்ளன. இவற்றுள் மிகுதியாகவுள்ளது அகவற்பாவே.

இந்நூற்கு அரும்பதவுரையெனறும், அடியார்க்குல்லாருரையெனறும் இரண்டுரைக ளுண்டு. அவற்றுள், அடியார்க்கு நல்லாருரையி லுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அரும்பதவுரை முந்தியதென்று தெரிகிறது. இப்படியே அருமபதவுரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அவவுரைக்குமுன்பு இந்நூற்குப் பழையவுரையொன்றிருந்ததாகவுந் தெரிகிறது. அவ்வுரை இச்சாலத்தகப்படவில்லை. இந்நூலிற் சிலசில இடங்களால் அரும்பதவுரையாசிரியர்சொண்டபாடம் வேறாகவும், அடியார்க்குல்லார்கொண்டபாடம் வேறாகவு முள்ளன. அவை அவ்வவவிடத்துள் உரைவேறுபாடுகளால் நன்குபுலப்படும்.

அரும்பதவுரை, ஆங்காங்குள்ள திரிசொற்களின்பொருளை மட்டுமே ஒருவாறுபுலப்படுத்திச் சிம்கிலவிடத்து மேற்கோளகளையுடையதாய மிகச்சுருக்கமாக இந்நூல்முழுமைக்கும் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவ்வுரையாசிரியர்பெயரும் அவரிருந்தவிடமும் அவர்கால முதலியனவும் ஒருவாற்றானுந் தெரிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை.

அடியார்க்கு நல்லாருரை, அவ்வரும்பதவுரையைப் பெரும்
 தாலுந் தழுவினும், சிறுபான்மை மறுதலும், சிலவிடத்துப் பத
 வுரையாயும், சிலவிடத்துப்பொழிப்புரையாய் மெழுதப்பட்டு,
 ஆங்காங்குச் சொன்னபொருளையங்களை இனிது புலப்படுத்தி
 உரியவிடங்களில் இயற்றமிழ்ப்பகுதியாகிய ஐந்திலக்கணங்களை
 யும், இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழின் பகுதிகளையும் பலதூல்
 மேற்கொண்டுகமாக நன்குவிளக்கும் விசேடவுரையோடுகூடி
 இயன்மமட்டில் ஒவ்வொன்றையும் நன்கு தெரிவித்து மிகவிரி
 வாக அமைந்துள்ளது. இவ்வரையாசிரியரிடமும் காலமுத
 லியனவும் நன்குவிளங்கவில்லை ஆயினும் இவ்வரையாசிரிய
 ர்க்கு நீயம்பையிநாலவரென்று ஒருபெயருண்டென்பதும், இவ்வு
 ரை அர்காலத்திருநத பொப்பண்ணகாங்கேயிநோனென்ற ஒரு
 பிரபுவாற் பெயவிச்சுப்பட்டதென்பதும் பிறபுள்ள பழைய
 இவ்வுரைச்சிறப்புடையிரை செய்யுட்களால் தெரிகின்றன.

நேசைவேண்டா.

உநாது மீழலென்ப பாவு முரையும்
 பொருநதுநெறி மயலடை பொருநர்-தெரிந்திப்
 படியார்க்கு நல்லமாதம் பததா னன்னா
 அடியார்க்கு நல்லானென்பான்

கிட்டனெந்தித்தலை

ஐந்தித்தொரு மூன்று முலகின் புறவகுத்தசு
 சொன்ன நெறி மயலடை பொருநர்-தெரிந்திப்
 பொருந தெரிய விரித்தனாத தானடி யாககுநலலான்
 காருந தநயு மனையா னாமபைகா காவலனை

காறதைப் பிடித்தக் கடத்தி லடைத்துக் கடியபெருங்
 காறதைக் குமபைசெய வாரசெயகை போலுமக் காலமெனும்
 கூறதைத் தவிரத்தநன் டொப்பண்ண காங்கெயா கோனளித்த
 சோறறுச செருக்கலை வோத பிழ மூன்றுரை சொலவித்ததே.

அடியார்க்கு நல்லாருரையில் சிலவிடத்திருந்த கடினமான
 சொற்களைமாற்றி அவ்வவ்விடத்தில் வேறுசொற்களை யமைத்
 தும், ஒருவாற்றாலும் விளங்காதனவும் இடக்கர்ப்பொருளையு
 டையனவுமாகிய சிலவற்றை நீக்கியும், மாணககர்களுக்கு விள
 நுகுதற்பொருட்டு நூதனமாக எழுதப்பட்ட குறிப்புக்களைச்
 சிலவிடத்து அடியார்க்கு நல்லாருரையின் பின்னர்த் சேர்த்திருப்

சு

முகவுரை.

பதன்றிப் பழைய அரும்பதவுரையில் வேண்டியபாகங்களையும்
அவ்வவ்விடங்களில் அவற்றின் பின்னே சேர்த்தும் பதிப்பித்
திருக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

உத்தமநாபுரம்

வே. சாமிநாதன்.

இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் சேரநாட்டில் வஞ்சிகரத் திருந்து அரசுசெய்த சேரலாதனென்னும் அரசனுடைய புத்திரர் ; சேன் சேங்குட்டுவனுடைய தம்பி ; இதனால் இவர் முதலில் இளங்கோவென்று சொல்லப்பட்டிப் பின்பு துறவுபூண்டமையால் இளங்கோவடிகளென்று பெயர்பெற்றார்; இவர் துறவுபூண்டதற்குக்காரணம் சிலப்பதிகாரப்புத்தகத்தின் ௧௦-ம் பக்கம் ௨௬-ம் வரி முதலியவற்றாலும், இவர் இந்நூல்செய்ததற்குக்காரணம் இந்நூற்பதிகத்தின் முதற்பாகத்தாலும் விளங்கவுணரப்படும்; துறவுபூண்டபின்பே இந்நூல் இவரால் செய்யப்பட்டது. பத்தினியைத் துதித்தலையுட்கொண்டும் இக்கதைமுகமாகச் சிலதருமங்களை உலகத்தார்க்குத்தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதையெண்ணியும் இவரின்நூலைச்செய்தனர். இவர் தமதுமரபிலுள்ளாருடைய உயர்ச்சியைக்கூறுதல்போலவே ஏனைச் சோழபாண்டியர்களுடைய உயர்வுகளையும் சிறிதும் வேறுபாடின்றி நன்றாகச் சொல்லியிருத்தலால், இவருடைய துறவின்னாய்மை நன்குபுலப்படுகின்றது. இந்நூலின் இடையிடையே சொல்லப்படுபவர்களுடைய சரித்திர நிகழ்ச்சியாற்போந்த நற்பயனையும் தீப்பயனையும் ஆங்காங்கு உலகத்தாரை நோக்கிச் சொல்லிப்போதல் இவர்க்கியல்பு. பின்னும் யாரேனும் மிக்க துன்பமனுபவித்ததாகச் சொல்லுமபொழுது அத்துன்பத்திற்குக்காரணமாக முற்பிறப்பில் அவர்கள் தீவினைசெய்ததைக்குறித்தும் நல்வினைசெய்யாமையைக்குறித்தும் அப்பொழுதப்பொழுது இவர்தமன் இரங்கித் தென்பதை ஆங்காங்குள்ள பாடல்கள் புலப்படுத்தும். இவர் மலைநாட்டினராதலால் இந்நூலில் அந்நாட்டுச்சொற்கள் பல அவ்வவ்விடத்துக் காணப்படும்.

இவர்காலமும் சிலப்பதிகாரக்கதைநிகழ்ந்தகாலமும் ஒன்றாதலாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலும் மதுரையிலும் நடந்த சரித்திரங்களை அறிந்தோர்வாய்க்கேட்டும் மலைநாட்டினிகழந்ததைத் தாம் நேரிகண்டும் இந்நூலைச்செய்தனர். இங்ஙனம் செய்தாரென்பதை இந்நூற்பதிகத்தாலும், ௨௫-வது காட்சிக்காதையாலும், ௩௦-வது வரந்தருகாதையாலும் விளங்கவுணர்க.

இக்கதையோடு தொடர்புள்ளதாகிய மணிமேகலைபின் கதையையும் இந்நூலினிறுதியிற்சேர்த்துப் பாடக்கருதியிருந்த இவர், அக்கதையை மணிமேகலைப்பெயரால் ஒருகாப்பியமாக யான் செய்துமுடித்தே நென்று மதுரைத்தமிழாசிரியர் கூலவானிகள் சாத்தனார் சொல்லக்கேட்டு அவ்

வாறு செய்யாதுவிடுத்தனர். இதனைச் சிலப்பதிகாரத்தின் ௧௦-ம் பக்கம் இ-ம் வரி முதலியவற்றிற் காண்க.

சமயம்.—௨௬ - வது கால்கோட்காதையிற் செங்குட்டுவன் இமயஞ் செல்லப் புறப்பட்டபொழுது [அடி ௫௪-௫௭] “நிலவுக்கதிர் மூடித்த நீளி ருஞ் சென்னியுலகுபொதி யுருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி, மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை யொடுபுனை, திறைஞ்சாச் சென்னி யிறைஞ்சிவலங் கொண்டு” எனவும், பின்பு [அடி ௬௨-௬௭] “ஆடக மாடத் தறிதுயி லமர்ந்தோன், சே டங்கொண்டு சிலர்நின் றேத்தத், தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள், வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலி, னாங்குது வாங்கி யாணிமணிப் புயத்துத், தாங்கின னாகு” எனவும், செங்குட்டுவனைரோக்கி, இமயத்தினின்றும் வந்தமுனிவர்கள் கூறியதாக [அடி ௬௮-௭௧] “செஞ்சடை வானவ னருளி னில் விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய வானவ கௌய” எனவும், வந்தருகா தையில் மாடலன்கூறியதாக [அடி ௭௪௧-௭௪௨] “ஆனே ழார்ந்தோ னரு ளிற் றேன்றி, மாநிலம் விளக்கிய மன்னவ னாதலிள்” எனவும் இவரே கூறியிருத்தலாலும், இவர் அவனுடைய தம்மியாதலாலும் இவரது சமயம் சைவமென்றுத் தோற்றுகின்றது. இவருக்க அடிசொன்று பெயர் வந்திருத்தலைக்கொண்டும், பதிகத்தில் “ருணவாயிற் கோட்டத் தாகதுறந் திருந்த” என்பதற் கோட்டமென்பதற்கு “அருகனகோயில்” என்று அடியார்க்குநல லார் பொருள்செய்திருத்தலைக்கொண்டும், இராமாயண சிலபித்ததுச் சைன மதக்கொள்கையை இவர மிருத்ததுச சொல்லியிருத்தலைக்கொண்டும் இவரது சமயம் சைனமென்று கூறுவாரு முவர்.

காலம்.—“ உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைசெய்யு, ஞானசா லுக ளருள மதுரைக், கூல வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன்” என இராமாயண பதிகத்திறுதியிலும் “இளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்ட, வளவகெழு கூலவா ணிகன் சாத்தன், மாவன டம்புத்திற மணிமே கலைதிரு, பாடற் பாட்டி னுளறிய வைத்தனன்” என மணிமேகலையினுடைய பதிகத்திறுதியிலும் கூறியிருத்தலால், இளங்கோவடிகளும் சாத்தனரும் ஒருவர்முன்னிலைமொருவர் முறையே சிலப்பதிகாரத்தையும் மணிமேகலையையும் இயற்றியுள்ளே போதருதலாலும், தொல்காப்பியப்பொருளதிகாரச் செய்யுளியலில், “சூக்ஷ்மாமுதலா” எனவும் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையில் “சீத்தலச்சாதன ராற்செய்யப்பட்ட மணிமேகலை” என உச்சமேற்புலவர்கொள் நச்சினர்க் கினியரொழுதியிருத்தலால் மேற்கூறியசாத்தனர கடைச்சங்கப்புலவருளொருவராகிய சீத்தலைச்சாத்தனரென்று தெரிதலாலும், இளங்கோவடிகள் காலம் கடைச்சங்கப்புலவர் காலமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது. அக்கடைச் சங்கப்புலவருட் சிறந்தவரும் மதுரைக்கணக்காயனார் மகனருமாகிய நக்கீரனார் இறையனாகப்பொருளுக்குத் தாம் இயற்றியவுரையில் இந்து லிற் காணல்வரியிலுள்ள “மிணங்கொள்”, “துறைமேய் வலம்புரி”, “நேர்ந்

தநங் காதலர்”, “புணர் துணை” என்னும் பாடல்களையெடுத்து உதாரணமாகக் காட்டியிருப்பது காண்க.

இளங்கோவடிகளுக்குத் தமையனாகிய செங்குட்டுவன் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியார்க்குக் கோயில்சமைத்தி விழாக்கொண்டாடியகாலத்தி இலங்கையரசனாகிய நயவாதுவென்பவன் உடனிருந்தானென்று வந்தருகாதையாலும், அக்கயவாகுவும் இலங்கையிற் கண்ணகியார்க்குக் கோயில்கட்டுவித்து விழாக்கொண்டாடினென்று இந்நூற்பதிகத்தைச்சார்ந்த உரைபெறுகட்டுரையாலும் தெரிகின்றன. இம்மைக்குச் சமதேறக்குறைய களசூ - வருடங்களுக்குமுன்பு கயவாகுவென்னு மரசனெருவன் இருந்தானென்று இலங்கைச்சரித்திரத்தாம் (ஃமகாவம்சம்) புலப்படுகின்றது. பின்னும் சமதேறக்குறைய களசூ-வருடங்களுக்கு முன்பு கயவாகுவென்னும் மஃறோரசனிருந்ததாகவும் அச்சரித்திரத்தால் தெரியவருகின்றது. ஆயினும், இந்நூலிற் கூறிய வேறு சில அரசர்களுடைய காலத்தை ஆராயும் போது இந்நூலாசிரியர்காலம் இரண்டாங்கயவாகுவின் காலத்திற்கு முந்தியதாகத் தெரிகின்றமையின, இவர்காலம், முதற்கயவாகுவின் காலமென்றே துணியப்படுகிறது.

சிலப்பதிகாரவுரையாசிரியராகிய

அடியார்க்குநல்லார் வரலாறு.

இவருடைய வருணம் சமயம் ஊர் காலம் ஆகிய இவற்றள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை ; ஆனாலும் நச்சினர்க்கினியரால் மறுக்கப்படுவனவற்றுட் சில இவருடையகொள்கையாக இருத்தல்பற்றி. இவரதுகாலம், நச்சினர்க்கினியருடைய காலத்திற்கு முந்தியிருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகிறது. இவர், மறமையுரையாசிரியர்கள்போலன்றித் தாம் எடுத்துக்காட்டும் மேற்கோள்களை இன்னஇன்ன நூலின்கண் உள்ளனவென்று பெரும்பாலும் புலப்படுத்தியிருக்கிறார். சிலசிலவிடத்துப் பதப்பிரயோசனமும் அலங்காரமும் மெய்ப்பாடுகளும் வேறுசில குறிப்பும் இவரால் லெழுதப்பட்டுள்ளன. ஐங்குணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் ஆகிய இவற்றுள் ஒவ்வொன்றின்வகை பலவற்றிற்கும் இந்த நூலிலிருந்தே உதாரணங்காட்டி விளக்கியிருக்கின்றனர். இந்நூல்செய்யப்பட்டும்பொழுதிருந்த இசைத்தமிழ்நாடகத்தமிழ்நூல்கள் பலவும் இவர்காலத்து இமந்துபோனமையால், இவர், அவ்விசைநாடகப்பகுதிக்கு இசைநுணுக்கம் இந்நீரகாளியம் பந் சமரபு பரதசேனபதியம் மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்நூல் என்னும்ஐந்துநூல்களையுமே மேற்கோளாகக்கொண்டனர். இந்நூலுள் இந்நீரவிழுவெடுத்த காதையில் [அடி- ௬௪] “சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்க்தென” என்

றும், கட்டுரைகரையில் [அடி ௧௩௩ - ௧௩௫] “ஆடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று, வெள்ளி வாரத்து” என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ள காலவரையறையைக்கொண்டும், அவ்வவ்விடத்துள்ள ஒவ்வொரு குறிப்பைக்கொண்டும் ஊகித்துக் கோவலன் கண்ணகி இரு வரும் இன்னகாலத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திருந்து புறப்பட்டார்களென்றும் இன்ன இன்னகாலத்து இன்னது இன்னது செய்தார்களென்றும் எழுதிக்கொண்டுபோகிறார். * [௨௦௫ - ௩௪ ; ௨௩௦ - ௧௨ ; ௩௦௭ - ௨௦ ; ௩௦௮ - ௨௪ ; ௩௩௩ - ௨௩ ; ௩௩௪ - ௧௧ ; ௩௪௧ - ௩] இவருடைய உரைநடை சிற்சிலவிடத்து எதுகை மோனைமுதலியவற்றோடு கூடி இனியசுவையுடன் செய்யுணடையாகவமைந்துள்ளது. இந்நூலுள் ஒவ்வொருபகுதிகளைத்தனித்தனியே படிப்போர்க்கு அவ்வப்பகுதிகள் ஆங்காங்குள்ளவைகளாலேயே புலப்படவேண்டுமென்பது இவர் கருத்தாதலால், முன்னெழுதியவற்றையே பின்னுமெழுதுவர். அதனை இவ்வுரையிற் பலவிடத்துங் காணலாம். இவர் கருத்து இன்னதானே? சிலப்பதிகாரப்புத்தகத்தின் ௩௪௨-பக்கம் ௪ - வதுவரிமுதலியவற்றிற் காண்க. மூலத்திலெவ்விடத்தேனும் திசைச்சொற்கள் வந்திருப்பின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக்காட்டி இன்னசொல் இன்னநாட்டுவழக்கென்றும், அக்காலத்துவழங்கிய பழமொழிகளின்கருத்து எவ்விடத்தேனும் வந்திருக்குமாயின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுத்துக் காட்டி இன்னது இன்னபழமொழியென்றும் புலப்படுத்துவார். ஒருதலையாகப்பொருள்கொள்ளாது பலரும் தத்தமக்குத் தோற்றியலாறே பொருள்கொள்ளக்கிடந்த போற்றியென்பதை இவர் இகரவீற்று விபங்கோளாகக் கொண்டு போற்றுவாயாகவென்று பொருள்செய்திருக்கிறார்; [௩௧௧-௧௧.] [௩௪௧௦-௧௧௧௧யருங் காட்டியென்பதை இகரவீற்று விபங்கோளாகக்கொண்டார்; சிந்தாமணி, கோவீரதையாரிலம்பகம், ௩௮]. இவர், ‘கானல்வரியில் விரியக்கூறுதும்’ [௭௧-௩; ௮௨ - ௩.] என்றும், ‘முன்னர் ஆனியென்பதனுட்கூறிலும்’ [௨௦௧ - ௧௮] என்றும், எழுதியிருத்தலால், இவர் கானல்வரிக்கு உரைசெய்திருந்தனரென்பதும், ‘அழற்படுகாதைக்கண்ணே விரித்துக்கூறுதும்’ [௧௭ - ௨௧.] என்றும், ‘கட்டுரைகாதையுள்விரியக்கூறுவாம்’ [௨௦௬-௬.] என்றும் எழுதியிருத்தலால், கட்டுரைகாதை முதலியவற்றிற்கும் இவர் உரைசெய்யவெண்ணியிருந்தா ரென்பதும் வெளியாகின்றன.

* இத்கே காட்டிய இவ்விரண்டெண்களுள், முன்னது சிலப்பதிகார அச்சுப்புத்தகத்தின் பக்கத்தையும், பின்னது அப்பக்கத்துள்ள வரியையும் புலப்படுத்துவன.

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

[க — பு கார் கா ண் ட ம்.]

சோழவளநாட்டிற் காவிரிநதி கடலொடுகலக்கும் ஈங்கழகமென் னுந்துறையையுடையதும் சோழர்களுடைய பழைய இராசதாணியாகவுள் ளதும் பெரியோர்களாற் சிறப்பித்துப் பாராட்டி மிகப்புகழப்படுவதுமாகிய காவிரிப்பழமட்டினத்தில ஷோழர்க்கிரகாலன் அரசாட்சிசெய்துவருகையில், இப்பா கவிப்பர் பெருங்குடியரென்னும் மூவகைவணிகருட் பெருங்குடிப் பர் குலத்திலுதித்தோனாகிய மாசாத்துவானென்பான், தன்மகன் கோவலனுக் கு அந்நகரில் அமரவினுதித்த மாநாய்கன் மகன கண்ணகியை மிக்க சிறப்புடன் மணமுரிவிக்க, கோவலன் கண்ணகிபால் மிகவும் அன்புவைத் து லலம்பாராட்டி இன்புறந்து தருங்கி மகிழ்ந்து நடக்குநாட்களில், ஒரு நாள், அக்கோயல் ஈருபாகிப் பெரும்குளக்கித் தடுத்தென்பவர், கோவலனும் கண்ணகியும் லுலவாழக்கையைச் சேர்ந்தார்களாகத் திகைத்தோர் உயர்ச் சி பெறவென்று தடுத்தே காரணவேண்டி வேறொருமாளிகையில் இல்லற நடத்தித் தவ வேண்டிப் பொருள்களை விரிவேலிசெய்பவர்களையும் நியோ கித்து அவ்வநவநாயும் அதிலிருந்து, அவர்கள மனவொருமையோடு அது லிருந்து அவ்வொருகனித்தல் அதனரோம்பல் துவவோர்க்கெதிர்தல் முதலியவற்றைச் செய்து இவ்வாழக்கையை ஒழுங்காக நடத்திவருவாராயி னர்; இவ்வாறு சிலவருடங் கழிந்தன

இப் படியிருக்கையில், கோவலன், மிக்க அழகுடையவனும் ஆடல்பாட ல் முதலியவற்றில் மிகத் தோசசிபெற்றவனுமாகிய மாதவியென்னும் நாட க்க்கணிகை பைய நடுத்த தன்பாஷன் பலவகைப்பொருள்களையும் நாள் தோறுநுகரித்து அவளோடும் இடைவிடாது மருவி மகிழ்வாளுயின். கண்ணகி விரியாறழகுதவ நஞ்சி அவ்வநத்ததைச் சற்றும வெளிப்படுத்தா மல் அவன்பாற் சிறிதேனும் வெறுப்பின்றி இவ்வெவாழக்கையை வழுவா து நடத்திவந்தாள்; அக்காலத்தி வழக்கப்படி அநநகரத்தில் இந்நிரனுக்கு த்திருவிழா நடத்தப்பட்டது. அதன்முடிவில் அநநகரத்தார் தத்தம் பரிவா றுகளோடு கடலாடுதற்குச் சென்றார்கள்; கோவலனும் மாதவியுடனகடற் கரையைடைந்து ஓரிடத்திருந்து அவர்கையிலிருந்தவீணையை வாங்கிப் ப லவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையைவாசித்தா ன்; அவன்பாடியபாட்டுக்கள பலவகைப்பட்ட அகப்பொருட்சுவையைத்தழு வியிருந்தமையின், மாதவி, 'இவன் வேறுமகளிர்பால் விருப்புடையன்' என மெண்ணிப் புலந்து அவனகையிலுள்ள வீணையைவாங்கித் தான வேறுகுறிப் பிலலாதவளாகவிருப்பினும் அவனவேறுகுறிப்புள்ளவனகத்தனக்குத்தோற் றினமையின், தானும் வேறுகுறிப்புடையாள்போலவே அகப்பொருட்சுவை யைத்தழுவிய பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ் வீணையை வாசித்தாள். அதனைக்கேட்கோவலன், 'வேறொருவரீமேல்மனம்

* பு கார் - காவிரிப்பழம்பட்டினம்.

வைத்து இவள் பாடினாள்' என்றெண்ணி ஊழ்வினையின் முயற்சியால் வெறுப்புற்று அவளோடு அளவளாவாமல் தன்வீட்டையடைந்து, தேவந்தியென்னும் பார்ப்பனத்தோழியோடு சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்த கண்ணகியைக்கண்டு அவளுடன் பள்ளியறையிற்புகுந்து அவள் மேனி வாட்டத்தையும் மனவருத்தத்தையும் தெரிந்து, 'பொய்யை மெய்யாகக்காட்டியொழுதும் பரத்தையோடுமருவி ஒழுகியகாரணத்தால் முன்னோர்தேடிவைத்தபொருட்குவியல்களையெல்லாம் தொலைத்து வறுமையடைந்தேன்; அஃது எனக்கு மிகவும் நாணத்தருகின்றது' என்று சொன்னாள். கண்ணகி, மாதவிக்குக் கொடுத்தற்குப் பொருளில்லாமையால் தளர்ந்துசொன்னானென்று கருதி, 'அடியேனிடத்தி இரண்டு சிலம்புள்ளன; அவற்றைக் கைக்கொண்டருள்க' என்று சொன்னாள்; அவன், 'மதுரையையடைந்து இச்சிலம்பை வாணிகமுதலாகக்கொண்டு வியாபாரஞ்செய்து மிக்க பொருள்தேடித் தற்கெண்ணினேன்; நீயும் வரல்வேண்டும்' என்றான்; அவளும் சம்மதிக்க, கோவலன் அன்றிரவின் கடையாமத்தில் கண்ணகியையழைத்துக்கொண்டு ஒருவருமறியாதபடி புறப்பட்டுக் காவிரியின் வடகரைவழியாக மேற்கே சென்று ஒருபூஞ்சோலையை யடைந்து அதில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஆருகத சமயத் தவமுதியோளாகிய கவுந்தியைக்கண்டு வணங்கி, 'மதுரையிலுள்ள பெரியோர்க்குப்பால் அறநூற்கேள்விகளைக் கேட்டற்கு உடன்வருவேன்' என்று சொல்லிய அவளோடும் வழிக்கொண்டு அரங்கமடைந்து அங்குவந்த சாரணர்களைத்தரிசித்து ஓடமேறிக்காவிரியின் தென்கரைசேர்ந்து ஒருபொழிலி லிருந்தான்; அப்பொழுது அங்குவந்த கண்ணகியையும் கோவலனையும் அவமதித்துப்பேசிய ஒருபரத்தையையும் ஒருதூர்த்தனையும் கவுந்திநரிவடிவங்கொள்ளும்படி சபித்து, அவர்கள் அவ்வாறுனதையறிந்து இரங்கிய கோவலன்கண்ணகி யிவர்கள்வேண்டுகோளால் அவர்களுக்கு அவ்வடிவு ஒருவருடத்தில் நீங்கும்படி சாபவிடைசெய்தாள். பின்பு மூவரும் உறையூரை யடைந்தார்கள்.

[உ.—மதுரைக்காண்டம்.]

இடைந்தவர்கள் அன்று அந்நகரிற்றங்கி மறுநாட்காலையிற் புறப்பட்டுச்சிறிதுதூராஞ்சென்று ஓரிடத்திருந்து இளைப்பாறி அங்குவந்த ஓரந்தணனால் வழிதெரிந்துகொண்டு அப்பாற்சென்றார்கள். செல்லும்பொழுது ஒருநாட்காலையிற் கோவலன், கவுந்தியையும் கண்ணகியையும் ஓரிடத்திற்வைத்துவிட்டுக் காலுக்கடன்கழித்தற்பொருட்டு ஒருபொய்கையையடைந்துநிறுக்கையில், தன்பிரிவாற்றாதுவருந்திய மாதவியாலனுப்பப்பட்டு அவளோடையுடன்காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும்அங்குவந்த கௌசிகனென்னும் அந்தணைக்கண்டு தன்பிரிவால் தன் தந்தை தாய் முதலியோர்களும் மாதவியும் படுகிழவருத்தங்களை அவனால் தெரிந்து மிக வருத்தமுற்றுத் தான் புறப்பட்டதற்குக் காரணத்தையும், தன்வணக்கத்தையும் தன்னுடைய தந்தைக்குச்சொல்லிப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கும்படி அவனை அனுப்பிவிட்டுக் கவுந்தியையும் கண்ணகியையும் மூன்று அவர்களுடன்புறப்பட்டு இடையிற்

சந்தித்த பாணர்களுடன் அவளாவி அவர்களால் வழியினளவு தெரிந்துகொண்டுபோய வையையாற்றையடைந்த அதனைத்தொழுது புணையேறி அக்கரைசென்று மதுரையின் மதிப்புறத்ததாகிப் முனிவரிருக்கையில் தங்கினான்.

மறைநாடகாலையிலெழுந்த கவுந்தியை வணங்கித் தங்களுக்கு முன்பு நோந்த துன்பங்களைச் சொல்லி வருந்திப் பின்பு அவளேதேற்றத்தேறிக் கண்ணகியை அவள்பாலவைத்துவிட்டுத் தாள்வாணிகளுக்கெய்தற்குரிய இடமறித்தபொருட்டு மதுரையகரத்தின் உள்ளே சென்று அதனவளங்களை யெல்லாங்கணம் மீண்டு கவுந்தியையடைந்து அநாகாசகிரிப்பு முதலியவற்றைச் சொல்லி, பின்பு அநேகவந்த தனது நடபாளனாகிய மாடலென்னுமந்தனனோடு சூலாபஞ்செடிகொண்டிருந்தான அப்பொழுது, கவுந்தி, அவருவாத இடைச்சியாதீர்வியாகிய மாதரியைக் கண்டு அவளது நல்லொழுக்கத்தனதோர்க்கி, 'இவாடிகத்திற கண்ணகியை அடைக்கலமாகக் கொடுக்கலாம்' என்று ரிசசித்தது அவ்வாயமுதற்குக் கண்ணகியின் கற்புமேம்பாட்டையும் அபரமொன்றைத் தன்மைப்படி உபாநதோகாளாற கொடுக்கப்பட்டு அடைக்கல் பொருளைப் பாதுகாத்தோர் அடைந்தபயனையும் அவட்கு விளங்கச்சொல்க கண்ணகியை அவளிடம் ஒப்பிக்க, அவள் மகிழ்ச்சியுடனொன்று விடைபொறுக்க கண்ணகிடைக் கோவலனுடனழைத்துக்கொண்டு ஆபாபாடியிருந்தம தன்யடை யடைந்து அவ்விநவரையும் புதியமனை பொன்னிலடைவித்தும் கவுந்திநதது தனம்கள ஐயையென்பவளைக் கண்ணகிக்ருத துணையாகவைத்திச சமைத்தற்குரியபொருள்கள பலவற்றையும் கொணர்ந்துகொடுப்பத, கண்ணகி அவற்றைச் செவ்விதாகச் சமைத்து முல்பாடி புண்பிக்க, கோவலன் இனிதாகவுணம் கண்ணகியை அருகழைத்து அனைத்த, 'நீ இதைப்பாவியியு வந்ததை யெண்ணி நம தாய தந்தையர் என்னதன்பமுற்றாகோ? மக்க செல்வத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த நாம இருக்கக்கொடிபதிப்பதையனுபவித்தது கனவோ? எனயாபிச, இது அருக்காரனமாக முன்பு செய்த தீவினையாதோ? யான லுள்ளுமறித்தேன், நீனரோடும் விடரோடுங் கூடிப் பிறரைப் புறங்கூறுங் கூட்டமிப்பதாது நல்லவாழ்க்கத்தைத் திறந்த மகாபாவியாகிய எனக்கு இமத்த தக்கத்தியனறி மறக்கியுண்டாமோ? இந்முதிருவாக்கும் ஏவல் செய்தலையே நம்புகன், உன்கரும தன்பஞ்சயதேன, இக்கூடாவொழுக கம் தீதென்று சிறிதுபெண்ணேன்' என்று பலவாறாகிக், 'சுற்றமுதலிய வற்றைநீயே நாணமுதலியவற்றையும் காண்பும் பெருந்துணையாகக்கொண்டு என்னோடுவந்து எடுத்து தனிமைப்பைத் தீர்த்த "பொன்னே கொடியே புண்புகுக்கோதாப, நாணின் பாவாய நீணில் விளக்கே, கற்பின் கொழுந்தே பொறுப்பின் செல்வ' இனி, உன்னுடைய சிலம்புகளுள் ஒன்றைக்கொண்டு போய விடைவிலவிறுவுருவேன, வருமளவும் தன்மையாலவருகத்தலை ஒழிவாயாக' என்றுசொல்லி, ஒருசீலம்பை வாங்கிக்கொண்டு அவளதனியே யிருத்தலைக்கண்டு மனமவெகும்புதலாலே பெருகிய தன் கண்ணீரை அவள் கண்டால் வருந்துவாளென்று மறைத்தவனாகி அவ்விடத்தைநீங்கிப் பிரித்த

குத் துணியில்லாத மனமுடையவனுய்ச் சென்று எதிர்ப்பட்ட தூர்மிததங்
களை அறியாமற் கடைத்தெருவிற்புகுநது எதிரே நூறு பொறகொல்லா
யின்னேவர முனவநத ஒருபொறகொலலைக்கண்டு இவன அரசனற
பெயாபெற்றேனென்மெண்ணி அவனருகிறசென்று, 'அரசன்மேலியணிதற
குத் தகுதியான சிலம்பினை விஸமதிகமும் வன்மையுடையாயோ' என்று
வினாவி, அவன் மிககபணிவுடன் தான்வல்லுநதலைக்குறிப்பிக்க, கோவ
லன் தான்கொணராத சிலம்பைக் காட்டினன். அவன் பாரதது, 'ஐதனை
அரசனுக்கு யான்தெரிவித்தாவருமானவம் என்வீட்டிறகு அபலதாகிய இவவி
டத்தே நீரிரும' என்று லாட்டித் தக்காட்டிச் செல்ல, கோவலன் அவன்
த்தேயிருநதான் சென்ற பொறகொல்லன் முன்பு அரசனமனைவியின் சிலம்
புகளுள் ஒன்றை வஞ்சித்தது அந்நுக்கொண்டவனாதலால், 'யான் முன்பு
வஞ்சித்தக்கவாதுகொண்ட சிலம்பு என்வீட்டித்தேயுமா' என்று இராசா
வுக்கு அவன் படுவதற்குமுன்னமே அதே நுட்பத்த சிலம்பைக்கொணர்ந்த
இப்புதியவனால என்மீதுண்டாகும் உபதேசம் 'நோக்கலாம்' என்று தன்னு
ள்ளே நிச்சயித்தக்கொண்டு, தன்மகனவியின் ஊடலதீரத்தற்பொருட்டுத்
தன்கோயிலிலுமி அவன்மகனின் நோக்கிக் காமபாவசு ரபசு செல்லும
பாண்டியன் பொருளுசந்நயனக் கண்டு வணங்கித்தது, 'கன்னக்கோல
முதலியன இல்லாமலே கோயில் கணிநாத சிலம்பத்திநடிபவன் அடியே
னுடைய சிறியகுழலில் அசங்கமபோயி வாநிருக்கிறான்' என்றசொல்ல,
பாண்டியன் உடனே காவலாளர்களை உழைத்து, 'என்மனைவியின் சிலம்பு
இவன்கூறிய கன்வன்மகனிடத்ததாயிருப்பின், அவனைக் கொல்லுதற்கு
அச்சிலம்போடு கொண்டுவருக' என்ற சொல்லக்கூறியவன், வினைபயிக்குங்
காலமாதலால் மயங்கி, 'அவனைக்கொன்று அசங்கம ரடக கொண்டுவாரும்'
என்று கட்டளையிட்டான் பொறகொல்லன் தன்னண்ணம பத்தவத
ன்று தன்னுள்ளே மகிழ்ந்தது அக்காவலாளர் நடவன்மசன்று கோவலன்யடை
ந்து அவனைநோக்கி, 'ஐயாகா அரசன்கட்டளையா உபலம்புக் கணவநதவா
கள்' என்றுசொல்லிக் கோவலனுடையமுடிசுக் குறிமுதல்யவற்றைக் கண்டு
இவன்கள்வனலலென்றுசொல்லும் காவலாளர்களை இகழாதுததைது
அவனைக்களவனென்று வறபுறுத்ததற்குக் காவலுலிஷாபா உதக்கோபெ
லலாம் அவர்களுக்கு எந்ததிக்காட்டினன் அப்பொழுது அவர்களுள் அறி
வின்மையிறை கொடியருசாடுநாவன் வினைநதுசென்று கோவலன்நத்
தன்கைவாளால் வெட்டிவீழ்த்துதிருள்

இப்பால், கண்ணகியிருந்த இடைச்சேரியில் பரவகையான உறபாதங்
களுண்டாயின; அதுகண்ட மாதரிமுதல்யோரால் உறபாதசாநந்யாகத
திருமாலைக்குறித்துக் குரவைக்கூத்து ஆடப்பட்டது. அதனொடியில் மாதரி
நீராடுதற்பொருட்டு வையையாற்றிறகுச் சென்றாள்; அப்பொழுது சிலம்பு
திருடியவனென்று துணிகது கோவலனை அரசனேவலாளர் கொன்றசெய்தி
யை மதுரையிலிருந்துவநத ஒருத்திசொல்லக்கேட்டு, கண்ணகிததைபதை
த்து மூர்ச்சித்திப் பலவாறுபுலம்பித் தானுமஅவனுடனிற்றததற்குத் துணிகது

இடைச்சியர்மத்தியிலின்று சூரியனைநோக்கி 'கதிர்ச்செல்வனே ! நீயறிய என் கணவன் கள்வனோ' என்றாள் ; அவன், 'நின்கணவன் கள்வனல்லன் ; அவனைக் கள்வனென்ற இவ்வுரை வினாவில் தீயுண்ணும்' என்று அசரீரியா கக்கறினன். அதைக்கேட்ட கண்ணகி, மிகுந்த கோபத்தோடு தன்னிடமிருந்த மற் றொரு சிலம்புடனே புறப்பட்டுக் கண்டார்நடுங்கும்படி வீதிவழி யேசென்று ஆங்குள்ள மகளிரானோக்கிப் பலவாறு புலம்பி, 'என்கணவனை முன்போலக்கண்டு அவன்சொல்லும் நல்லுரையைக் கேட்பேன் ; அங்ஙனம் கேளோனாயின், எனனை இகழுவின்' என்று சபதஞ்செய்துகொண்டு சென்று வெட்டுண்டுகிடந்த கோவலனைச் சிலர்காட்டக்கண்டு அளவிலலாத துயரத் தையடைந்து அவனை முன்னினைப்படுத்திப் பலவிதமாகப் பிரலாபித்து அவனுடம்பைத் தழுவிக்கொள்ள, அவ்வளவில், அவன்உயிர் பெற நெழுந்துகின் று 'மதிபோன்ற முகமவாடியதே' என்று சொல்லிக் கையாலே அவள்கண்ணை மாற்ற, அவன் அவனுடைய பாதங்களை இரண்டு கையாலும் பூண்டுகொண்டு பணிந்தாள் ; உடனே அவன நீ இங்கிருக்கவென்று சொல்லி அவ்வுடம்பை யொழித்துவிட்டுச் சுவர்க்கம் புருதறகுத் தேவர்களோடு கூடிச் சென்றான்.

இங்கே இப்படியிருக்க, பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன்மனைவி, தீக்கனக் கள்பலவற்றைக் கண்டிசென்று அவற்றைத் தனகணவனோடு சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள் ; அப்பொழுது, கண்ணகி கோபந்தணியாதவளாய் அரண்மனைவாயிலையடைந்து வாயிலோரூல தன்வரவை அரசனுக்கறிவித்து, அவ னனுமதிபட்டி அவன்முன்சென்று, அவன கேடபத் தன் ஊர் பேர்முதலிய வற்றையும், ஆராயாது கோவலனைக் கொல்வித்த கொடுங்கோன்மையையும் வெகுதுணிவாகச் சொல்லிக் கோவலன் கள்வனல்லனென்று தெளிவித்தற் பொருட்டு, தன்சிலம்பினுள்ளேயுள்ள பரல் மாணிக்கமென்றான் ; அவன், தந்தேவியிலம்பினபரல் முத்தென்று சொல்லி, கொல்லப்பட்ட கோவல னிடமிருந்தகிடந்த சிலம்பை வருவித்துவைப்ப, கண்ணகி அதையுடைத் தாள் ; உடைக்கவே, அதனினின்றும் மாணிக்கப்பரல் தெறித்தது ; அது கண்டு அரசன் நடுநடுங்கி, 'இழிந்த பொற்கொல்லன் சொல்லக் கேட்ட கொடுங்கோன்மையையுடைய நாடுவரசன் ! நாடுவரசன் ! ஐயோ ! மிகப்புகழ்பெற்ற இந்த அருமந்தகுலம் என்னுற்பழியுடைந்ததே ! என் ஆயுள் இனமே அழியக்கடவது' என்று சொல்லி மிகவுந்துக்கித்து மயங்கித் தானிருந் து அரசுத்தலைவீழ்ந்து இறந்தான் ; அதனையறியாத அவன்மனைவி பாதுகாத்தருளவேண்டுமென்று கண்ணகிபாதத்தில் வீழ்ந்தாள் ; வீழவே, கண்ணகி 'நான் பத்தினியாயிருத்தல் உண்மையாயின, இவ்வுரை அழித்துவிடுவேன் பார்' என்று சபதஞ்செய்து தனது இடக்கொங்கையை வலக்கையால் திருகி யெடுத்தி அதை அங்குத்தின்மீதெறிந்தாள் ; எறியவே, அக்கினிதேவன் பார்ப்பனக்கோலத்தோடு வந்து, 'மகாபத்தினி ! உனக்குப்பிழைசெய்த நா ளில் இவ்வுரை எரித்துவிடும்படி முன்னமே ஓரேவல் பெற்றளேன் ; இப் பொழுது யாரையழித்தலவேண்டும்' என்று கேட்ப, அவன், 'பார்ப்பா ரற வோர் பசுப் பத்தினிப்பெண்டிர், மூத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கை

விட்டுத், தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்கென்று” சொல்ல, அப்பொழுதே அந்நகரில் அவள்சொல்லியவண்ணம் தீப்பற்றிக்கொண்டது. உடனே அந்நகரைக்காக்கும் வருணப்பூதங்கள் நான்கும் பெயர்ந்துசென்றன ; அந்நகரத்துள்ள இடங்கள் பலவும் எரியத்தொடங்கவே, அவ்வெம்மையை ஆற்றாதவளாகி மதுரையின் அதிதேவதை கண்ணகிபால்வந்துநின்ற அவளைநோக்கி ‘யான் இந்நகரினதெய்வம்; உனக்குச் சிலவற்றைச் சொல்லவந்தேன்; அவற்றை நீகேட்பாயாக; இந்நகரத்து முன்பிருந்தபாண்டியர்களுள் ஒருவரேனும் சிறிதும் கொடுங்கோன்மையுடையாரல்லர் ; இந்நெடுஞ்செழியனும் அத்தன்மையனே; ஆயினும் இதுவந்தவராலாற்றைச் சொல்லுவேன்: முன்பு கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசுவனபவனும் கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனெனபவனும் தம்முட்பகைகொண்டு ஒருவரையொருவர் வெல்லக்கருதியிருந்தார்; அப்பொழுது சிங்கபுரத்துக்கடைவீதியிற்சென்று இயல்பாகப் பண்டம்விற்புக்கொண்டிருந்த சங்கமன்னனும் வணிகனை அந்நகரத்தரசனிடம் தொழில்செய்துக்கொண்டிருக்கும் பாதனென்பவன் இவனபகைவனுடைய ஒற்றன்வென்றுபிடித்த அரணுக்குக்காட்டிக் கொலைசெய்து விட்டான் ; அப்பொழுது அந்தச்சங்கமன்மனைவியாகிய சீலியென்பவள் மிகுந்ததுயரமுற்றப் பதிலுள்ளாள் பலவிடத்திலுலகது பின்பு ஒருமலையின் மேலேறிக்கணவனைச்சேர்த்துப்பொருட்டித் தன்னுடைய உயிரைவிவதற்கு நினைத்தவள், ‘எமக்குத் தன்பருசெய்தோர் மறுபிறப்பில் இத்துன்பத்தையே அடைவார்களாக’ என்று சாபமிட்டிறந்தாள்; அப்பாதன் இக்கோவலனாகப்பிறந்தான்; ஆதலால், நீங்கள் இத்துன்பமடைந்தீர்கள்; நீ இற்றைக்குப்பதினாலாவதுதினத்தின பகல்சென்றபின்பு உன்னுடைய கணவனைக் கண்டுசேர்வை’ என்றுசொல்லி அவளைத்தேற்றிச்செல்ல, பின்பு கண்ணகி மதுரையை நீங்கி வையைக்கரைவழியே மேற்றிசைநோக்கிச் சென்று மலைநாடடைந்து அதிலுள்ள திருச்சங்குன்றமன்னும் மலைமேலேறி ஒரு வேங்கைமரத்தி னிழுவின்னறு பதினாலாவதுதினத்தன் பகல்சென்றபின்பு அங்கே தெய்வவடிவத்தோடுவந்த கோவலனைக் கண்களித்து அவனுடன் விமானத்தின்மேலேறித் தேவர்கள் போற்றும்படி சுவாக்கமடைந்தாள்.

[ந.—வஞ்சிக்காண்டம்.]

கண்ணகி, இவ்வாறு கணவனோடு விமானமேறிச் சுவர்க்கம்பேரகங்கண்ட வேட்டுவமகளிரும் வேடர்களும் மிகுந்த ஆசனியமடைந்து தமது குறிச்சிபிற கண்ணகிபொருட்டு ஒரு குரவைக்கூத்துச் செய்வித்தார்கள். பின்பு அவ்வேடர்கள், இந்த அதிசயத்தைத் தந்நாட்டு அரசனாகிய செங்குட்டுவனுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டு மென்றெண்ணிப் பலவகையானகாணிக்கைப்பொருள்களையும் கைக்கொண்டுசென்று, மலைவளங்காண்டம்குத்தனது தேவீவேணமானோடும் தம்பிஇளவகோவடிகளோடும் புறப்பட்டுநால்வகைத்தானையும்சூழுவந்து போற்றங்கரையிலுள்ளமனன்குவிவிலிருக்கும்சேர்ன்செங்குட்டுவனைக்கண்டுவணங்கிச் சொன்னார்கள்; அதுகேட்டு அவ்வரசன்

அதிசயிக்க, அங்குவந்திருந்த மதுரைத்தமிழாசிரியராகிய சாத்தனார், மதுரையிற் கோவலன்கொடியுண்டதையும், அங்கே கண்ணகியால் நடந்தவற்றையும் மதுராகர்த்தெய்வம் அவளுக்குமுன்வந்து சொல்லியதையும் விரித்துச் சொன்னார்; செங்குட்டுவன், பாண்டியன் இறந்ததற்கிங்கித் தன்தேவியின் வேண்டுகோளால் கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுளைப் பிரதிஷ்டித்து வழிபடுதற்கெண்ணி, அவளுருவஞ்செய்தற்குச் சிலைகொணர்தற்பொருட்டு மந்திரிகளோடும் ஆலோசித்து, முன்னம் இமயமலையினின்றும்வந்த முனிவர்கள் 'ஆரியமன்னராகிய கனகனும் விசயனும் தமிழ்நாட்டரசரையிகழ்ந்தார்' என்று சொல்லக்கேட்டவனாலால், 'அவ்வரசர்களைவென்று அவர்கள் முடியில் அச்சிலையையேற்றிக் கொண்டிருவேன்' என்று சபதஞ்செய்து, உடனே சேனைகளுடன் புறப்பட்டு நீலகிரியையடைந்து அங்குத்தங்கி இமயமலையினின்றும்வந்த முனிவர்கள்கூறிய ஆசையைப்பெற்று அப்பாற்சென்று கங்காநதியையடைந்து தனது நட்பரசர்களாகிய கன்னர்கள் கொணர்ந்து வைத்திருந்த ஓடமேறி அக்கரைசென்று அவவிடத்திற்கங்கி அங்கே போர் செய்வதற்குவந்த கனகவிசயரையும் அவருக்குத் துணையாகவந்த உத்தரன் முதலிய அரசர்களையும்வென்று தாபதவேடமுதலியவற்றைக் கொண்டோடிய அவ்வரசர்களைப்பிடித்து அகப்படுத்திக்கொண்டு தன்மந்திரியாகிய வில்வன்கோதையையும் சேனையையும் அனுப்பி இமயமலையினின்றும் சிலைவருவித்து அதைக் கனகவிசயர்முடியிலேற்றி விதிப்படி கங்கையில் நீர்ப்படை செய்து இப்பால்வந்து அதன்தென்கரையிற் சேனையோடுந் தங்கி அங்குக் கங்கையாடிவந்த மாடலாற்றை கோவலன் வரலாறுமுதலியவற்றையும் நெடுஞ்செழியனுக்குப்பின்பு இளங்கோவேந்தன் அரசாட்சிசெய்தவருதலையுமிந்து அம்மாடலனுக்குத் தன் நிறைபாகிய ஐம்பதுதிலாம்பொன் தானஞ்செய்து தன்னால்வெல்லப்பட்ட கனகவிசயரைச் சோழனுக்கும் பாண்டியனுக்கும் காட்டிவரும்படி நீலன்முதலிய ஒத்தர்களையனுப்பிவிட்டுச் சேனையுடன்புறப்பட்டு இடையிலுள்ளவளங்களைபெல்லாம்பார்த்துக்கொண்டு வஞ்சிக் கரமடைந்து ஆங்குள்ளவர்களோடும் அளவளாவி மகிழ்வுற்றிருந்தான் ; அப்படியிருக்கையில்ஒருநாள், முன்புஅனுப்பப்பட்ட நீலன்முதலிய ஒத்தர்கள் வந்து, 'தோல்வியடைந்து மாறுவேடம்பூண்டுசென்ற கனகவிசயர்முதலியோரைப்பிடித்துக்கொண்டுவந்ததைச் சோழனும் பாண்டியனும் இகழ்ந்துசொன்னார்கள்' என்று சொல்லக்கேட்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டு, அங்குவந்திருந்த மாடலன், 'நீ கோபந்தணிக ; இளமை யாக்கை செல்வ முதலியவைகள் நிலையா ; நல்லபத்தையடைவிக்கும் யாகத்தை இனிச்செய்தல் வேண்டும்' என்று பலவுதுக்கள்நடக்கமாக எடுத்துச்சொல்லக்கேட்டு அக்கோபந்தணிந்து, அம்மாடலன் சொல்லியவண்ணம் யாகத்திற்குரியவற்றை அமைக்கும்படி சிலரையனுப்பி, ஆரியவரசர் முதலியோரைச் சிறையினின்று நீக்கி அவர்களுக்குவேண்டியவற்றைக்கொடுத்துஉபசரிக்கும்படி வில்லவன்கோதைக்குச்சொல்லிப் பலருடன்சென்று சிறந்த கம்மியர்களாற்செய்யப்பட்ட ஓராலயத்தில் இமயச்சிலையாலியற்றப்பட்டுள்ள வடிவத்திற் பந்தி

னிக்கடவுளாகிய கண்ணகியைப் பிரதிஷ்டைபண்ணி விதிப்படி நித்திய பூசைமுதலியவற்றை நடத்தும்படி கட்டளையிட்டு அங்கேயிருந்தான். அப்படியிருக்கும்பொழுது, முன்னம், கோவலன் கொலையுண்டதுமுதலியவற்றை மாடலனாகேட்ட தேவந்தியும் கண்ணகியின் செவிலித்தாயும் அவளடித்தோழியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்று நீங்கி மதுரையையடைந்து அங்கே கண்ணகியைக்காணாமல் மாதரிமகள் ஐயையைக்கண்டு அவளையழைத்துக்கொண்டு வையைக்கரைவழியேசென்று மலைநாடுபுகுந்து கண்ணகிகொயிலையடைந்து அங்கிருந்த செங்குட்டுவனைக்கண்டு தங்களை இன்னாரென்று அறிவித்துக் கண்ணகியின் பிரிவாற்றாமையால் வருந்திப் புலம்பினார்கள்; அப்பொழுது, கண்ணகி, தெய்வவடிவத்தோடு வெளிப்பட்டுச் செங்குட்டுவனுக்குக் காட்சிகொடுத்து வாழ்த்தினாள்; பின்பு செங்குட்டுவன் மாதவிமகளாகியமணிமேகலையின் துறவைத் தேவந்திசொல்லக்கேட்டு, அவள்மேல் ஆவேசித்த சாத்தனென்னுந்தெய்வத்தின் கட்டளையால் மாடலன் தனக்கையிலுள்ள கமண்டலமீரை அங்குவந்திருந்த மூன்று இளம்பெண்களமீது தெளிப்ப, உடனே கண்ணகியைக்குறித்திப்புலம்பிய அம்மூவரையும் கண்ணகிநற்றாய் கோவலன்நற்றாய் மாதரி என்னும் இம்மூவருடைய பிறப்பினராக அறிந்து, அவர்கள் அவவாறுபிறத்தற்குக் காரணத்தை மாடலன்சொல்லக்கேட்டு, பத்தினிக்கடவுளுக்கு நித்தியபூசையையும்படி தேவந்திக்குசொல்லித் தான் அக்கடவுளை மூன்றுமுறை வலம்வந்து வணங்கி நின்றாள்; அப்பொழுது ஆரியமன்னரும் மானவவேந்தரும் இலங்காபுரத்தாசனாகிய கயவாகுவும் அங்குவந்து அக்கடவுளோடுக்கி 'இச்செங்குட்டுவனைப்போல எங்களுடையநாட்டில் யாங்கள் உனக்குச்செய்யும் பூசையில் நீ எழுந்தருளி எங்களுக்கு அருள்செய்யவேண்டும்' என்று பிரார்த்திப்ப, 'நீங்கள்விரும்பியபடியே வரந்தந்தனை' என்று அப்பொழுது ஒருகுரல் உண்டாயிற்று. அதனைக்கேட்ட செங்குட்டுவனும் மற்றையார்களும் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தார்கள் பின்பு செங்குட்டுவன் மாடலனோடு யாகசாலைக்குச் சென்றான். அப்பால், இளங்கோவடிகள் பத்தினிக்கடவுள்கொயிலுக்குச் சென்றார்; அவருக்குமுன்பு பத்தினிக்கடவுள்தேவந்திமேற்றேன்றி அவருடைய வரலாறுகளைச் சொல்லி உவப்பித்தான்.

கோவலன் வெட்டுண்டுவிழுந்தகாலம் தொட்டங்கிப் பாண்டியநாட்டில் மழை இல்லாதுபோயிற்று; வறுமையும் நோயும் அதிகரித்தன; அதுதெரிந்து கொற்கைநகரத்திருந்த அரசனாகிய இளஞ்சேழியன் பத்தினிக்கடவுளுக்கு ஆயிரம் பொற்கொல்லரைப் பலியிட்டுக் களவேள்வியாற்சாந்திசெய்து விழாவெடுத்தலால், அந்நாட்டில் மிகவும் மழைபெய்தது; முற்கூறிய வறுமையும் நோயும் நீங்கின. அதனைக்கேள்வியுற்றுக் கொங்குமண்டலத்தாசரும், இலங்காபுரத்தாசனாகிய கயவாகுவும், சோழநாட்டில் உறையூரிலிருந்த அரசனாகிய பெருநங்கீளியும் கண்ணகிக்குக் கொயில்கட்டுவித்து நித்தியபூசை விழாமுதலியவற்றைச்செய்து வழிபட, அவர்நாடுகள் மிகுந்த வளமுற்றன.

சிலப்பதிகாரம்.

இரண்டாவது

மதுரைக்காண்டம்

மூன்றாவது

புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற்பாடு
புண்ணிய முதலவி திருந்தடி பொருந்திக்
கடுங்குதிர் வேணிவிசு காரிகை பொறாஅள்
படிந்தில சீறடி பரல்வெங் காணத்துக்
நு கோள்வ லுளியமுங் கொடும்புற் றகழா
வாள்வரி வெங்கையு மானகண மறலா
வரவுஞ் சூரு மிரைதேர் முதலையு
புருமுஞ் சார்ந்தவர்க் குறுகண் செய்யா
செங்கோற் றென்னவர் காக்கு நாடென
சு0 வெங்கணும் போகிய விசையோ பெரிதே
பசலொளி தன்னினும் பல்லுயி ரோம்பு
நிலவொளி விளங்கி னீளிடை மருங்கி
னிரவிடைந டாழிதற் கோத மில்லெனக்
குரவரு நேர்ந்த மொள்கையி னமர்ந்து
சு1 மொடுங்கு கோல வேந்தன குழிகள் போலப்
படுங்குதி ரமயம் பார்த்திருந் தோர்க்குப்
பனமீன றுணையொடு பாற்சதிர் பரப்பித்
தென்னவன் குலமுதற் செல்வன் றோன்றித்

* * * *

20 * * * *

தாதுசேர் சுமுநீர்த தண்பூம பிணையல்
போதுசோ பூங்குழற் பொருந்தா தொழியவும
ஊபந்தளி ராமொடு பல்பூங் குறுமுறி
செந்தளிர் மேனி சேரா தொழியவு
21 மலயத் தோங்கி மதுரையின வளர்ந்து
புலவர் நானிற் பொருந்திய தென்றலொடு
பானிலா வெண்கதிர் பாவைமேற் சொரிய
வேணிற் திங்களுந் *வேண்குதி யென்றே

* வேண்டியினதே யெனவும பாடம்.

பார்மக ளயாவுயிர்த தடங்கிய பின்ன
 ௩௦ ராரிடை யுழந்த மாதரை நோக்கிக
 கொடுவரி மறுகுங் குழினை கூப்பிடு
 மிடிதரு முளியமு மினையா தேகெனத்
 தொடிவளைச் செங்கை தோளிற் காட்டி
 மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்வி
 ௩௫ யறவுரை கேட்டாங் காரிடை கழிந்து
 வேனில்வீழ் திருந்த வேயகரி சாண ததுங்
 கான வாரணங் சதீர்வர வியமப
 வரிநவில் கொள்கை மறைநூல் வழச்சத்துப
 புரிநூன் மார்ப ருறைபதிச் சேர்நது
 ௪௦ மாதவத் தாட்டியொடு காதலி தன்னையோர்
 தீதுதீர் சிறப்பிற் சிறையகத் திருத்தி
 யிடுமுள் வேலி நீங்கியாங்குகார்
 கெடுநெறி மருங்கி னீர்தலைப் படுவோன
 காதலி தன்னொடு காணசம போந்ததத்
 ௪௫ கூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனன் கலங்கி
 யுட்புலம் புறுதலி னுருவந் திரியாள்
 சட்புல மயச்சத்துக் கௌசிகன் மெரியான்
 கோவலன் பிரியக் கொடுத்தாய் ரெய்திய
 மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி போன்றிவ்
 ௫௦ வருந்திதல் வேனிற் கலர்களைந் லுடனே
 வருந்தினை போலுந் மாதவி யென்றோர்
 பாசிலைக் குருகின் பந்தரிற் பொருந்திர்
 கோசிக மாணி கூறக் கேட்டே
 யாதுந் கூறிய வுரையீ திங்கெனத்
 ௫௫ தீதிலன் கண்டே னெனச்சென் மெய்திச்
 கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போ
 னிருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக்* கிழத்தியு
 மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றது
 மின்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத்
 ௬௦ துன்னிய சுற்றந் துயர்க்கடல் வீழ்ந்தது
 மேவ லாளர் யாங்கணுஞ் சென்று
 கோவலற் றேடிக் கொணர்கெனப் பெயர்ந்ததும்
 பெருமக னேவ லல்லதி யாங்கணு

மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த
 ௬௫ வருந்திறல் பிரிந்த வயோத்து போலப்
 பெருமபெயர் மூதூர் பெருமபெ துற்றதும்
 வசந்த மாலைவாய மாதவி கேட்டுப்
 பசந்த மேனியள் படர்நோ யுற்று
 நெடுகிலை மாடத் துடைநிலத் தாங்கோர்
 ௭௦ படையமை சேக்கைப் பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்
 வீழ்தாய ருற்றோள் விழுமங் கோட்டுத்
 தாழ்தாய ரெய்தித் தாங் சென் றிருந்தது
 பிரந்தாய ருற்றோ ளிணையடி தொழுதேன்
 வருந்தாயர் நீங்கென மலர்க்கையி னெழுதிங்
 ௭௫ டண்மணியணையாற்குக் காட்டுக வென்றே
 மண்ணுடை முடங்கன் மாதவி யீத்தது
 மீத்த வோலைகொண் டுடைநெறித் திரிந்து
 தீத்திறம் புரிந்தோன் சென்ற தேயமும்
 வழிமருங் கிருந்து மாசற வுரைத்தாங்
 ௮௦ கழிவுடை யுள்ளத் தாருந் தாட்டி
 போதவிழ் புரிசுழற் பூங்கொடி நங்கை
 மாதவி யோலை மலர்க்கையி னீட்ட
 வுடனுறை காலத் துரைத்ததெய வாசங்
 குறுநெறி க கடந்தன் மண்பொறி யுணர்த்திக்
 ௮௫ கட்டிய தாதலிற் கைவிட லீயா
 னெட்டும் விரித்தாங் கெய்திய துணர்வோ
 னடிநண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்
 வடியாக கின வி*மனச்சொளல் வேண்டுங்
 குவர்பணி யுனறியுங் குலப்பிறப் பாட்டியோ
 ௯௦ டிசனிடைய கழிதற் கென்பிழைப் பறியாது
 கையறு நெஞ்சங் கடியல் வேண்டும்
 பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி
 யென்றவ னெழுதிய விசைமொழி யுணர்ந்து
 தன்றீ துலனெனத் தளர்ச்சி நீங்கி
 ௯௫ யென்றீ தென்றே பெய்திய துணர்ந்தாங்
 கெற்பயந் தோற்கிம் மண்ணுடை முடங்கல்
 பொற்புடைத் தாகப் பொருளுமை பொருந்தியது
 மாசில் குவர மலசடி தொழுதேன்

*மனங்கொள்ளெனும் பாடம்.

- கோசு மரணி காட்டெனச் சொடுத்து
 ௧௦௦ நடுக்கங் களைந்தவர் நல்லகம் பொருந்திய
 விடுக்கண் களைதற கீண்டெனப் போச்சு
 மாசில் கற்பின் மனைவியோ டிருந்த
 வாசில கொள்ளை யறவிபா லணைந்தான்
 காடிய கொள்ளை யந்தரி னோலம்
- ௧௦௫ பாடும் பாணரிற் பாங்குறச் சேர்ந்து
 செந்நிறம் புரிந்த செந்நோட்டி யாழிற்
 றந்திரி சரத்தொடு திவவு லுத்தியார்த
 தொற்றுறுப் புடைமையிற் பற்றுவுழிச் சோகது
 குரன்முதற் சைக்களை யிறுவாயர் டட்டி
- ௧௧௦ வரன்முறை வந்த மூவரைத் தானத்துப்
 பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி
 யாசான் றிறத்தி னமைவரற் றோட்டுப்
 பாடற் பாணி யனைஇ யவறொடு
 கூடற் சாவதங் கூடற் னீரெனச்
- ௧௧௫ காழகிற் சார்தங் கமழ்பூங் குங்கும
 நானிக் குழம்பு ஈலங் கொ டேயவை
 மான்மதச் சார்த மணங்கமழ் தெய்வத்
 தேமென சொழுந்நோ றாடி யாங்குத்
 தாதுசேர் சமுநீர் சண்பகச் சோதையொடு
- ௧௨௦ மாதவி மல்லிகை மனைவனர் முல்லைப்
 போதுவிநி தொடையற் பூவனை பொருந்
 யட்டிற் புகையு மகலங் காடி
 முட்டாக் கூவியர் மோதகப் புகையு
 மைந்தரு மகளிரு மாடத் தெடுத்த
- ௧௨௫ வந்தீம் புகையு மாகுதிப் புகையும
 பல்வேறு பூம்புகை யனைஇ வெல்போர்
 விளங்குபூண் மார்பிற பாணடியன் சோயிலி
 னனந்துணர் வறியா வாருயிர் பிணிக்குங்
 கலவைக் கூட்டங் காண்வரத் தோன்றிப்
- ௧௩௦ புலவர் செந்நாப் பொருந்திய நிவப்பிற்
 பொதியிற் றென்றல் போலா தீங்கு
 மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்
 நனிசேய்த் தன்றவன் நிராமலி மூதூர்

கக.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

ககரு முன்னுண் முறைமையி னிருந்தவ முதல்வியொடு
பின்னையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர் பெயர்ந்தாங்
கருந்திறற் கடவு ளகன்பெருங் கோயிலும்
பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்
பால்கெழு சிறப்பிற் பல்லியஞ் சிறந்த

ககசு காலை முரசுக் கணைகுர லோதையு
நான்மறை யந்தணர் நவின்ற வோதையு
மாதவ ரோது மவீந்த வோதையு
மீனா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு
வானோ ரெடுத்த நாளணி முழுவமும்

ககசுரு போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்
வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமு ம
பணைநிலைப் புரவி யாலு மோதையுங்
கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியுங்
கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கூட

ககரு லார்ப்பொலி யெதுர்கொள வாரஞர் நீங்கிக்
குரவமும் வகுளமுங் கோங்கமும் வேங்கையு
மவவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுஞ்
சேடலுஞ் செருந்துயுஞ் செண்பக வோங்க லும்
பாடலந் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து

ககரு குருகுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி முசுண்டையும்
விரிமல ரதிரலும் வெண்கூ தாளமுங்
குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பசன்றையும்
பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த
கொடுங்கரை மேசலைக் கோவை யாங்கணு

ககசு மிடைந்துகுழ் போகிய	*	*	*	*
*	*	*	*	*
*	*	*	*	*
*	*	*	*	*

சுரைநின் றுதித்த கவிரிதழ்ச் செவ்வா

ககரு யருவி முல்லை யணிநகை யாட்டி
விலங்குகிமிர்ந் தொழுகிய கருங்கய னெடுங்கண்
விரைமலர் நீங்கா வவிரறற் கூந்த
*லுலகுபுரந் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்த்துப்
புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி

* உலகுபுரிந்தென்றும் பாடம்.

கஎ0 வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி
 தையற் குறுவது தானறிந் தனன்போற்
 புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்துக்
 கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தன ளடங்கிப்
 புனல்யா றன்றிது பூம்புனல் யாறென
 கஎடுவனநடை மாதரு மையனுந் தொழுது
 பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியு
 மரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியக்கும்
 பெருந்துறை மருங்கிற் பெயரா தாங்ங்
 மாதவத் தாட்டியொடு மரப்புணை போகத்
 கஅ0தேமலர் நறுமபொழிற் றென்கரை யெய்தி
 வானவ ருறையு மதுரை வலங்கொளத்
 தானனி பெரிதுந் துடிபுடைத் தென்றா
 ஈருமினே யுடுத்த வகழிசூழ் போகித்
 கருநெடுங் குவளைபு மாம்பலிங் சமஸ்பு
 கஅடு தையலுங் கணவனுந் தனித்துறு னைய
 மைய மின்றி யறிந்தன போலப்
 பண்ணீர் வண்டு பரிந்தினைந் தேங்கி
 சண்ணீர் கொண்டு காலுற நடுங்ஙப்
 போருழந் தெடுத்த வாரெயி னெடுநொடி
 கக00 வாரலென் பனபோன மறித்தபுகை காட்
 புள்ளணி சழனியும் பொழி ஓ ம பொருந்து
 வெள்ளநீர்ப் பண்ணையும் விரிந் டாரியுங்
 காய்க்குலைத் தெங்கும வாதையுங் சபுசுப
 வேய்த்துரட் பந்தரும் விளங்கிய விருச்சை
 கக00பறம்புரி மாந்த ரன்றிச் சேரப்
 புறஞ்சிறை மூதூர்ப் புச்சனர் புரிந்தென.

சிலப்பதிகாரம் எனபது, சிலம்பினது அதிகரித்தபடிபடையது எனஅன
 மொழித்தொகையாய் நூலுக்குக்காரணப்பெயராயிற்று. அத்காரம் - அதி
 கரித்தல். இராசநீதியில் தவறின அரசரை அறக்கடவுள் கூற்றாய் நின்று
 கொல்லு மென்பதும், பத்தினியை மக்களையன்றித் தேவரும் முனிவரும்
 ஏத்துதல்தலியல்பென்பதும், முனசெய்த இருவியையும் செபதமுறையே செய்
 தோணநாடிவந்து பயனுட்டுமென்பதுமாகிய இம்மூன்றும் சிலம்புகாரண
 மாகத் தோன்றலின், நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள், இந்நூற்குச
 சிலப்பதிகாரம் என்று பெயரிட்டனர்; இதனை, (பதிகம், அடி - ௫௫ - ௬௦)

“அரசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்கூற்றுவது, முரைசாலபத்தினிக்ருயர்ந்தோ ரேத்தலு, மூழ்வினையுருத்தவந்தூட்டுமென்பதூஉளு, சூழ்வினைச்சிலம்புகார ணமாகச, சிலப்பதிகாரமென்னும் பெயரா, னூட்டுமயாமோர்பாட்டுடைச் செய்யுள்” என்பதனாலுணர்க. சிலம்புகாரணமாக இம்முனறுந்தோன்று தல் கதைச்சுருக்கத்தால உணரப்படும்.

மதுரைக்காண்டம் மதுரை - பாண்டியநாட்டி னிராசதானியாகிய தென்மதுரை. காண்டம் - கூட்டம் எனவே, மதுரையிலநடந்தசரித்திரத் தின்கூட்டத்தைகூட்டமென்பது திரண்டபொருள்.

புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை. (கண்ணகியுடனே கோவலன்) மதுரைப்புறஞ் சேரி பிறசென்றுதங்குகனகாதையென விரியும். காதை - கதையைகூட்டியது. புறஞ்சேரியென்று, மதுரைக்காதைகள் வெளியிடத்தான முனிவரிருக்கை யை, இவாகன் இகங்னம் அங்குத்தங்குகினது, சிலம்பைவிறு வியாபாரஞ் செயது பொருளதேநம்பாருடிக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் மது ரைக்குப்பறட்டாட்டுபோகும்பொழுது இடைவழியி லென அறிக.

க. பொன்னணி கோலம் பெயர்ந்தபிற பாடு

இ-ள். முறக்கிய சாலியாகிய பெண அணிந்த கோலமும் கூத்தும் முடிந்த ன்னாக வெனக

பிறபாடு - ஓடுசொல். கோலமெனவே கூத்தும் அடங்கிற்று.

(குறிப்பு) முறக்கிய - கீழ்வட்டுவவரியிறக்கறின. சாலினி - தேவ ராட்டி, ஆவேசக்காரி.

உ புண்ணிய முதலவி திருந்தடி பொருந்தி

இ - ள். தவத்திருகுத தலைவியாகிய கவுந்தியடிகளுடைய திருந்திய அடியைச் சென்றசோந் தென்க.

ங - ஞ கடுங்குதிர் வேனில்க் காரிகை பொறுஅள்

படிநதில ழீறடி பரலவெங் கானத்து

இ - ள இவ்வழகு நீமையையுடையாள இரதக் கடிய கதிரின் வெம் மையைத் தன்மையிற்படப் பொறுள, அதுவுமனறி இவள்சிற்றடியும் வெய் யபருக்கையையுடைய இப்பாலைநெறியிற படிந்தில வென்க.

உள்ளடி கொப்புள் ததலிற் குஞ்சித்தநடந்தமைகூறினாள்.

ரு - ள. கோள்வ னுளியமுங் கொடும்புற் மகழா

வாள்வரி வேங்கையு மானகண மறலா

இ- ள். நேரிட்டாரைக் கைக்கொள்ளுதற்கு வலிய கரடியும் தாம் அக முக்கடவ புறநீனையும் அகழா; ஒளிபொருந்திய வரியையுடைய புலியும் தாம் மாறுபடக்கடவ மானினத்தோடு மாறுபடா வென்க.

பாமபு உறைதலிற் கொடும்புற்றென்றார்.

(கு-பு.) அகழ்தல-தோண்டிதல வாள்-உரிச்சொல். வரி-உடம்பின்கோடு.

எ - க0. அரவுஞ் சூரு மிரைதேர் முதலையு

முருமுரு சார்ந்தவர்க் குறுகண் செய்யா

செங்கோற நென்னவர் காக்கு நாடென

வெங்கணும போகிய விசையோ பெரிதே

இ - ள். முற்கூறியவையன்றி, இரைதேருமுதலையும் பாம்பும் பேயும் இடியும் ஆகிய இவை தம்மைநலிந்தவர்க்கு வருத்தஞ்செய்யத் தருவன வாயினும் செய்யா; செங்கோள்மையையுடைய தென்னர் ஆணையாற்காக்கு நாடென்று திசையெங்கும் பரந்த இசை மிகப் பெரிதாகலா னென்க.

இவற்றான், இவளுளையும் ஐவகைநிலத்திற்குரிமையுங் கூறினார். ஐவகைநிலனென்பது எவற்றாற்பெறுதிமெனின், —கானமென்பதனால் முல்லை யும், சூர் கரடி யெனபவற்றும் குறிஞ்சியும், வேங்கையென்பதனால் பாளையும், உருமுவெனபதனால் மருதமும், முதலையென்பதனால் நெய்தலும் பெறுதும். இவ்வகைபான இவளுட்டு இக்காலத்துவருத்துவது இவ்வெயிலொன்றமே பென்பதாயிற்று.

(கு - பு.) தென்னவர் - தென்னாடாள்பவர்; பாண்டியர். ஆணை - கட்டளை. இசை - புகழ். “இசையாற்றிசைபோயது” என்றார்கிந்தாமணிபாரும்.

கக - கசு. பகலொளி தனனினும் பல்லுயி ரோம்பு
நிலவொளி விளக்கி னீளிட மருங்கி
னிரவிடைக் கழிதற கேத மிலலெனக்
குரவரு நேர்ந்த கொள்கையி னமர்ந்து

இ - ள். அங்ஙனம் வருத்தும் பகற்கதிர்விளக்கத்தினும் பலலுயிர்க்கும் அருள்செய்யும் இராக்கதிர்விளக்கத்தோடே நெடிய வழியிடையைக் கழி தற்கு வரும் ஏதப்பாடு ஒன்றுநில்லை யென்று கோவலன்சொலலக் கவுந்தியடிகளும் ஒக்குமென்று உடன்பட்ட கோட்பாட்டோடேமேவி யென்க.

(கு - பு.) பகற்கதிர் - சூரியன். இராக்கதிர் - சந்திரன். ஏதப்பாடு - இடையூறு. [‘நீளிடை - காடு’ என்பர் அரும்பதவுரையாசிரியர்.]

கரு - கசு. கொடுங்கோல் வேந்தன குடிகள் போலப்
படுங்கதி ரமமய பார்த்திருந் தோர்க்கு

இ - ள். கொடுங்கோள்மையையுடையவேந்தன்குடிகள் அவனபோங் காலத்தையும் தண்ணளிவேந்தன் வருங்காலத்தையும் நோக்கியிருக்கு மாறுபோல வெங்கதிர் படுமமயத்தையும் தண்கதிர் எழுமமயத்தையும் பார்த்திருந்த இவர்கட் கென்க.

(கு - பு.) வெங்கதிர் படுமமயம் - சூரியாஸ்தமனசமமய தண்கதிர் எழு மமயம் - சந்திரோதயசமமயம்.

கஎ - கஅ. பன்மீன் றுணையொடு பாற்கதிர் பரப்பித்
தென்னவன் குலமுதற் செலவன ரேன்றி

இ - ள். அத்தென்னவன்குலத்திற்கு முதல்வனாகிய திங்கட்செல்வன் பலவகைப்பட்ட மீன்றாணையுடனே தண்ணளிப்பகுதியவாகிய சுதிரர்களைப் பரப்பித் தோன்ற வென்க.

தோன்றி - தோன்ற. மீன்றாணை - கயற்கொடித்தாணையுமாம்.

(கு - பு.) முதல்வன - ஆதிபருஷன்; பாண்டியன் சந்திரகுலத்தவன தலின், இங்ஙனங்கூறினார். மீன - விணமீன்; நகூத்திரம். தாணை - சேணை. பாற்கதிர் - அமிருதகிரணம்.

கக - உக.

* * * *

தாதுசேர் கழுநீர்த் தன்ஃபும் பிணையல
போதுசேர் பூங்குழம் பொருந்தா தொழியவும்
பைந்தளி ராரமொடு பல்பூங் குறுமுறி
செந்தளிர் மேனி சேரா தொழியவு
மலயத் தோங்கி மதுரையின் வளர்ந்து
புலவர் நாவிற் பொருந்திய தெனறலொடு
பாணிலா வெண்கதிர் பாவைமேற் சொரிய
வேணிற் திங்கடும் வேண்டுதி யென்றே
பாரமக ளபாவுயிர் த் தடங்கிய பின்னர்

வேண்டுதி - முன்னிலைவினை.

இ - ள். பார்மகர், பாவாய், முன்னுள் நின்கொழுநன் நின்னைப்பிரிந்த
இளவேனிற் காலத்தில, * * * * அழகியசந்தனத்தளிரோடே பல்பூக்களினிதழ
ம் சிவந்ததளிர்பொலும் மேனியைச் சேரப்பெறுவாபொழியவும், பல்வகைப்
பூந்தாதும் கழுநீர்ப்பிணையலும் முலைமலர் பற்றறாத பூங்குழமிற் பொருந்
தாவாயொழியவும், மலயத்தேமுனத்தி மதுரையிலேவளர்ந்து புலவர்நாவி
லேபூத்து நிலைபெற்ற தெனறலோடே வெள்ளிய ஒளியையுடைய திங்களின்
கதிர் நின்மெய்யிற் சொரிதலொழியவும் வேண்டி இப்பொழுது வேனிற்றிங்
கள் இவ்வெண்கதிரை நின்மெய்யிற் சொரியவும் விரும்பியிருப்பையே; இரா
யெனச்சொல்லிவருந்திருநெடுமியிர்ப்புக்கொண்டு அவளதுயிற்றின் னென்க.

எகாரம் - எதிர்மறை. சிலசொற்கள்வருவிக்க. இத்தனையும் இவர்
புணர்ச்சியின்பம் பெறுமையோக்கிப் பாரமகர் இரங்கிக்கூறினான். என்னை
புணர்ச்சியிலொதவாழ்வுதான், —மாதவியோடு புலவகுபோதலானும், மது
ரைக்குச்செல்லுதற்கு ஒருப்பட்ட ரெஞ்சினனாதலானும், மேற்கவந்தியடி
காநடல்வழிசெல்லுதலானும் யாண்டிம மெய்புறன்மாத் திரமல்லது புணர்
ச்சியிலென வுணர்க.

(கு - பு.) பிணையல - மாலை. கந்திற் குச்சிறத்தென்று முலைகூறினார்.
மலயம் - பொதியமலை. புலவர்நாவிலேபூத்தல் - புலவர்களால்வருணிக்கப்
படுதல். பாவை - அண்மைவிளி. பார்மகன் - பூமிதேவி. பாவாய் - அழகிய
பெண்ணே! புலந்து - மாறுபட்டு.

கஉ - கஉ. ஆரிடை புழந்த மாதரை நோக்கிக்
கொடுவரி மறுகுங் குடிஞை கூப்பிடு
மிடிதரு முளியமு மிளையா தேகென

இ - ள். கோவலன் அரியவழியிடைத் தியருழந்த கண்ணகியைநோ
க்கி, இவ்விரவில் நாஞ்செல்கின்றநெறியிடைப் புலி மறுகும்; பேராந்தை
குழறும்; காடி இடிக்கும்; இவற்றிற்குத் துணுக்கென்னுது ஏகுவாயாக
வெள் றென்க.

மறுகும் - வாய்விடும் ; குறுக்கிடுமென்னுமமையும். இடிப்பு - அதிர்ப்பு ; உறட்டட்டட்டெனப் பறபறசொட்டல்.

௩௩ - ௩௫. தொழுவனைச் செவகை தோளிற் காட்டி.

மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்வி

யறவுரை கேட்டாங் காரிடை கழிந்து

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியகோவலன் இவட்குக் கண்டியில் மயங்குதலானும் குஞ்சித்தித் தள்ளுந்துகடத்தலானும் வளைவையுடைய வளைபொருந்திய செங்கைக்குத் தள்ளுந் ஆதாரமாதலை அங்ஙனங்கூறிக்காட்டி இவள் மனத்தயரநீங்குதற்பொருட்டு மறவுரைகளினின்றும் விகிய மாசற கேள்வியையுடையாள் கூறும் அறவுரைகளைக்கேட்டு அதனானே தொழித்தறகரிய வழியைத் தொலைத் தென்க.

தொடி - வளைவு ; * “ தொடிக்கட்புவை ” என்றாகலின். கேள்வியென்றார், அதனையுடைய கவுந்தியடிகளை ; ஆகுபெயர்.

(கு - பு.) மறவுரை - அதருமவார்த்தை அறவுரை - தருமோடதேசம். [‘தோளிற்காட்டி - அவனகைபத்தத்தோளிலேசேர்த்து’ என்பது அருமபதவுரை.]

௩௬ - ௩௭. வேனிலவீற நிருந்த வேய்கரி கானத்தூக்

கான வாரணங் கதிர்வர வியமப

இ - ள். வேனில நிலைபெறுதலாலே வெந்துகரிந்தகிடக்கின்ற மூங்கிற்காட்டிலே காட்டுக்கோழிசேவல்கள் கதிரெழுச்சுபைஅறிவிக்க வென்க.

ஆனித்திங்கட் சடைநாளாகலின், வீற்றிருந்தவென்றார்.

(கு - பு.) வேனில் - முதுவேனில். கதிரெழுச்சி - சூரியோதயம்.

௩௮ - ௩௯. வரிநவில் கொள்ளக மறைநூல வழுக்கத்திப்

புரிநூன மார்பு ருறைபதிச சோந்து

இ - ள். நாவால் மறைநூலநிலிராது வரிப்பாட்டடாவிஷங்கோடபாட்டையுடைய நூலணிமார்பு ருறைவதோர் டதியைச் சோக தென்க.

புக்கென்னாது சேர்ந்தெனததூல, அந்தப்பாப்பார இழுகுகியவொழுக்கமுடைமை தமது சாவகநோன்புக்கேலாமைபின், ஊர்க்கயல்தோ நகரிற் கோயிற்பக்கத்திற் சேர்ந்தா லென்க.

(கு - பு.) நவிலும் - சொல்லும் பதி - இடம் [வழுக்கம் - தப்புதல்]

௪௦ - ௪௩. மாதவத் தாட்டியொடு காதலி தனனையோ

திதுதீர் சிறப்பிற் சிறையகத் திருத்தி

யிடுமுள் வேலி நீங்கியாறுகோர்

நெடுநெறி மருங்கி னீர்தலைப் படுவோன

இ - ள். அந்தவிடியற்காலத்தே கவுந்தியடிகளுடனே கண்ணகியையும் ஓரோதுக்கமாகிய நல்ல அடைப்பகத்தே வைத்து அவ்வேலியில் இடுமுள்ளொன்மைப்பிரித்து அதனைநீங்கிக் காலைக்கடன் கழித்தறகு நீனெறிக் கண்ணதோர் கீர்நிலைக்கண தலைப்படுகின்றவ னென்க.

நெடுநெறி - பெருவழி.

(அரும்பதவுரை.) சேமமுள்ளதோரிடத்திருத்தி. இடுமுள்வேலி - சுற்றம் வேலியையுடைய இவர்களிருக்கிறவிடம். நீர்தலைப்படுகை - சந்திப்பண்ணை.

சச - சௌ. காதலி தனனெடு கானகம் போந்ததம்

கூதலைக் குருகி னுயிர்த்தனன் கலங்கி

யுட்புலம் புறதலி னுருவந் திரியாக்

கட்புல மயக்கத்துக் கௌசிகன் றெரியான்

இ - ள். அங்ஙனம் சென்றுநின்ற கோவலன், தன் காதலியோடு கானகத்தின்கண் போந்ததற்கு உலையிலாதுநின்றதிபோல நெட்டியிர்த்து உள்வெதும்பிக் கலங்கித் தனிமையுற்று நிறமவேறுபடுதலாம் கௌசிகன் கட்புலமயக்கத்தான அறிபாளு யென்க.

உலைக்குருகு - வெளிப்படட.

(அந- உரை) கட்புலமயக்கத்தி - கண்ணிற் பிரடையற்றதாதலால் ; தன்னறிவுமயக்கத்தாலென்றுமாம். கவுசிகன் - கோசிககோத்திரத்தான்; பெயருமாம். இவன்மாதவிகடையாயினோரந்தணன். அவனோஅல்லனோ வென்று அயிர்த்து.

சஅ - நுட. கோவலன் பிரிபக் கொடுந் ஆப ரெய்திய

• மாமலர் நெடுவகண் மாதவி போன்றிவ்
வருந்திமல் வேனிற் கலர்களைத் துடனே
வருந்தினை போலுநீ மாதவி யென்றோர்
பாசிலைக் குருகிப் பந்தரிற் பொருந்திக்
கோசிக மாணி கூறக் கேட்டே

இ - ள். அங்ஙனம் அவன் நிறமவேறுபடுதலானும் தான் சேய்மைக் கணநிறமலானும் ஐயுற்ற அவ்வையநதீர்வான் கோவலன்பிரிவின்காற்றாது காமத்தியால் சூயாமுற்று அலரைப்பொறுது அப்பொழுதேவருந்தினின்ற மாதவிபைப்போன்று நீயும் இளவேனிலநீங்க அப்பொழுதே அதன்காற்றாது பொறுத்தற்கரிய வெம்மைபையுடைய முதுவேனின்காலத்துவெயிலால் து யாமுற்று அலரைப்பொறுது வளைந்து அக்காலவனிமையோடேவருந்தி னுப் ; மாதவியென்னும்பெயர்வாகிக்கோ வென்று ஓர்பசியஇலையையுடைய குருக்கத்திடந்திழையுடைய இடத்திலே சென்றுநின்று அக்கோசிக கனென்கிற மறையவன் கூறக் கேட் டென்க.

பாசிலையென்றார், இளவேனிற்கட் செந்தளிராயது முதுவேனிற் கு மும் நிப் பாசிலையாயிற் றென்பது தோன்ற.

(கு - பு.) அவன் - கோவலன். தான் - கௌசிகன். சேய்மைக்கண் - தூரத்தில். ஐயம் - சந்தேகம். தீர்வான் - தீர. அலர் - பலர்தூற்றும்பழி யும், மலரும். [குருகு - குருக்கத்தி. கோடையால்எழுந்தபூவெல்லாறுநிர்ந்து பொலிவழிந்து நின்றதனைக் கண்டு மாதவிபைப்போலப் பொலிவழிந்த

னை யென்று குருக்கத்திரீழற்பொருந்தினான். மாதவி - குருக்கத்தி.] பசுமை + இலை = பாசிலை.

ருச - ருரு. யாதூரீ கூறிய வுராய் திக்கெனத்

தீதிலன் கண்டே னெனச்சென் மெய்தி

இ - ள். இங்ஙனம் கோசிகன்கூறக்கேட்ட கோவலன் நீ இங்குக்கூறிய இக்கூற்றிற்குப் பொருள்யாதென அசதியாட, இனி ஐயமுடையேனல் லேன், கோவலனெனவிறந்தேனென உட்கொண்டு சென்றுசேர்ந் தென்க.

ருசு. கோசிக மானி கொள்கையி னுரைப்போன்

இ-ள். கோசிகன் தான்வந்த கருமக்கோட்பாட்டினைக் கூறுகின்றவன்,

ருள - ருஅ. இருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு

மருமணி யிழந்த ராகம் போன்றதும்

இ - ள். இருநிதிக் கிழவனும் அவனமனைக்கிழத்தியும் அரிய மணியை யிழந்த நாகம்போல அழகும் ஒளியு மிழந்த பூரிவகியதும்,

(கு - பு.) இருநிதிக் கிழவன் - பக்கொள்வத்திறகுடரியவன் ; கோவலன்தந்தையாகிய மாசாததுவான். பெருமனைக்கிழத்தி - கோவலனதாய். மணி - மாணிக்கம்.

ருக - சு0. இன்னுயி ரிழந்த யாக்கை யெனனத்

துனளிய சுற்றற் துயர்க்கடல டீழந்ததும்

இ - ள். நெருங்கியகிளைஞா இளியவுயரையிழாத யாக்கைபோலச் செயலமாண்டு துயர்க்கடலிலே யழாதுகின்றதும்,

இனி, யாக்கையிழந்த இன்னுயிரெனமாறி வீழ்பெற்றோரியவுயிர் இளமைக்காலத்தே யாக்கைபையிழந்தலில் தவளுசெய்யப்பெறுது பிறவிக்கடலகத்தழந்தமாறுபோல வெனவுமாம்.

சுக - சு2. ஏவ லாளர் யாங்கணுஞ் சென்ற

கோவலற் றேழக் கொணர்கொப் பெயர்ந்ததும்

இ - ள். இருநிதிக் கிழவன தன்ஏவலாளரை ரோககி எத்திசைக்கண்ணுஞ்சென்று கோவலனைத்தேழக் கொண்டு வருகவென்றானாக அவர் எத்திசைகளிலுஞ் சென்றதும்,

போந்ததும் பாடமாயின், இத்திசையினும் சிலர்போந்ததுவு மென்க.

சுங - சுசு. பெருமக னேவ லலலதி யாங்கணு

மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த

வருந்திறல பிரிந்த வயோத்தி போலப்

பெரும்பெயர் மூதூர் பெரும்பே ஆற்றதும்

இ - ள். எத்துணைச் சிறுதொழிலாயினும் பெருமகனேவிய பணிவிடையைச் செய்தலே அரியபொருளாதலல்லது பணிவிடையன்றாயின் அரசாட்சி என்றும் எளிமைப்பொருட்டாமென்று கருதி அடைதற்கரிய வெங்காளிலே சென்றடைந்த இராமன் நீங்கப்பட்ட அயோத்தியின்கணுள்ளார் செயலற்று மயங்கினுற்போலப் பெரிய புகழையுடைய புகாரின்கணுள்ளார் யாவரும் மிகவும் அறிவுமயங்கியு செய்தியும்,

பெருமகன் - தசரதன். தஞ்சம் - எளிமை. அருந்திமல் - இராமன்; அன்மொழித்தொகைபாருபெயர். பேதுறவு - அறிவின்றிர்வு.

(கு - பு) “தஞ்சக்கிளவியெண்மைப் பொருட்டே” என்பது தொல் காப்பியம் - இடைச்சொல்லியல் - சுஅ. முதுமை + ஊர் = மூதூர்.

கீள - எஃ. வசந்த மாலைவாய் மாதவி கேட்டுப்

பசுநத மேனியள் பட்டர்நோ யுற்று

நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் தாங்கோர்

படையமை சேக்கைப் பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்

இ - ன். திருமுகத்தை மறுத்துக்கூறியமாற்றத்தை வசந்தமாலைவாய்க்கேட்டுப் பசுநதமேனியளாய் நினைவாகிய வருத்தமுற்று உயர்ந்த எழுகிற தைதாபுடையமாடத்து ராலாநிலத்து ஓர்படுக்கையமைந்தசேக்கையிடத்தே மாதவி மயங்கிவீழ்ந்த செய்தியும்,

அரகு - அசை. பள்ளி - இடம்.

(கு - பு) திருநாம - பத்திரிகை. வசாதமாலை - மாதவிதோழி; கூன்பெற்றம் இவளுடையபெயருணர். பட்டாரோய் - மனோவியாதி. இவ்வாராறு, கீழுவேணி உகாதையிற கூறப்பட்டது.

எக - எஉ. வீழ்நத நுற்றோள் விழுவங் கேட்டுத்

தாழ்நத நுற்றோள் தான்சென் றிருந்ததும்

இ - ன். அங்குளம் விரகநோயுற்றவன் வருத்தத்தைக்கேட்டுச் செருக்கடங்கித் தாழ்ந்த நுற்றோய்துத் தான் சென்றிருந்த செய்தியும்,

வீழ்நத நுற்றோள் - விருப்பந்தான்வருநதநுற்றோள்.

(அரு - உரை.) அயருந்நோள் - மாதவி. தான் - கோசிகன்.

எஉ - எஃ. இந்நாம நுற்றோ ளினையடி தொழுதேன்

வருநதநுற்றோள் நீக்கென மலர்க்கையி னெழுதிக்க

கணமணி யணையாறருக் காட்டுக வென்றே

மண்ணுடை முடங்கன மாதவி யீத்ததும்

இ - ன். அங்குளம் மிக்கநுயரமுற்ற மாதவி, நின்னினையடியைத்தொழுதின; எனக்கு இவ்வுணமவருநதநுற்றோரைத்தீர்ப்பாயாகெனச் சொல்லித் தன்கையாலெழுதி இவ்வோலையை என்கண்ணிற கருமணிபோலவானுககுக்காட்டுவாயாக வென்று தன்கையிறந்த செய்தியும்,

இது தன்மைக்கண வந்தது.

(அரு - உரை.) இனையடி - கோசிகனது. மண்ணுடைமுடங்கல் இலசகினை.

எஃ - எஅ. ஈத்த வோலைகொண் டுடைநெறித் திரிந்து

தீத்திம புரிந்தோன சென்ற தேயமும்

இ - ன். அங்குளந்தந்த ஓலையைக்கொண்டு இடைநெறியெங்கும் திரிந்து தேடியுங் காணாமல தான்சென்ற தேயங்களும்,

(கு - பு.) தீத்திமபுரிந்தோன - அந்தணன்; கோசிகனாகிய தான்.

எக - அஉ. வழிமருங் கிருந்து மாசற வுரைத்தாங்
கழிவுடை யுள்ளத் தாரா ராட்டி
போதவிழ் புரிசூழற் றுங்கொடி நங்கை
மாதவி யோலை மலர்க்கையி னீட்ட

இ - ள். மும்கூறிய நெடுநெறியாகிய வழிப்பக்கத்தே யிருந்து ஒழிவ
றவுரைத்தபின்பாக அழிதலைத்தருகின்ற உள்ளத்தையும் நிறைந்த காம
நோயையுமுடையாளாகிய போது அவிழப்பட்ட புரிந்த குழையுடைய மா
தவி தந்த வோலையைக் கோவலன்கையிலே கொடுத்தானாக;

போதவிழ் - குழலுக்கு அடைமொழி.

(கு - பு.) போது - பேரும்பு; மலரும்பருவத்து அரும்பு.

அங - அசு. உடனுறை காலத் துரைத்தநெய் வாசங்
குறநெறிக் கூந்தன் மண்பொறி யுணர்த்திக்
காட்டிய தாதலிற கைவிட லீயா
னேட்டகம் விரித்தாங் கெய்திய துணர்வோன்

உணர்வோன் - பெயர்.

இ - ள். அங்ஙனங்கொடுத்த ஒழைமடிப்புறத்துமண்மேல் மாதவிகுறு
நெறிக் கூந்தலாலொற்றியபொறி தன்னுடனே கூடியுறைகின்றகாலத்தே
வாசநெய்யுரைத்த தன்மையைத் தனக்கு உணர்த்திக்காட்டியதாதலான்
அதனைக் கையாற கடிதின் விடுவியாடையப் பின்னர் விடுவித்து ஏட்டை விரி
த்து அதனுட்கிடந்த வாசகத்தின் பொருண்மை யுணர்கின்றவ னெனக.

குறநெறி - செறிந்தவறல். வாசனையின் செவ்வியினமையைப் பொறி
காட்டிற் மெனவுமாம். கூந்தற்பொறியெனக. உரைத்தல் - புகுதல். கை
விடலீயான் - மெய்ம்மறந்தும் ஒலைத்தலையை நெகிழவிட்டிலனென்றுமாம்.
எழுதியதூஉம் பாடம்.

(அரு - உரை.) கூந்தல்மண்பொறி - கூந்தலாலிட்ட இலாஞ்சனை
நாற்றம் அறிவித்ததாதலால் தான் விடுகலனாக.

அஎ. அடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்

அடித்தலத்தில்வீழ்தல் - வணக்கம்.

இ - ள். தேவரீர் திருவடிகளைத் திக்குநோக்கித்தண்டம்பண்ணினேன்;
இதனைத் திருவுளத்திலே கண்டருள்க;

கண்டருள்கவென இவ்விடத்து ஒருசொல்வருவிக்க. இஃது
ப்பாசரம். இனி அக்காரிகைபாசரம்.

(கு - பு.) காரிகை - பெண்; மாதவி. பாசரம் - வசனம்.

அஅ - கூஉ. வடியாக் கிளவி மனக்கொளல் வேண்டுங்
குரவர்பணி யன்றியும் குலப்பிறப் பாட்டியோ
டாவிடைக் கழிதற் கென்பிழைப் பறியாது
கையறு நெஞ்சங் கடியல வேண்டும்
பொய்தீந் காட்சிப் புரையோய் போற்றி

இ - ன். வடிமொழியுணர்ந்து குற்றத்தீர்த்த நற்காட்சியையுடைய உயர்ந்தோனே, இருமுதுகுரவர் பணிவிடையொழிந்ததன்மேலும் குலத்திற் பிறந்தி கம்பையானதலுடையவனுடனே இரவில் நகரிடையைக் கழிந்து போதற்கு வந்தபிழைப்பென்னை? அஃது அறிபாது என்பிழைப்போவென்று அவலித்து அரற்றிக் கவலித்துக் கையாற்றின்கண் நெஞ்சஅழுங்காரின்றது; என்பிழைப்பெனினும் மகளிர்சொல் குற்றமறாதசொல்லென்று திருவுளம்பற்றல்வேண்டும்; இதவேயன்றி எனக்கு இப்பொழுதுநடக்கின்ற இச்செயலறவு நன்றன்று; அதனைக்கடியல்வேண்டும்; ஆதலால் இவ்வாற்றான் மினக்கு ஓர்புகழ்க்குறைபாடின்றாகப் போற்றுவாயாக;

முன்னர், **“கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும்”* எனவும், **“மங்கை மாதர் பெருங்கம்பு”* எனவும் ஆண்டுக் கூறினமையன், ஈனமிக் குலப்பிறப்பாட்டியெனத்தோற்றுவாயசெய்து தன்பிழைப்பின்மைகூறினான். இதுவன்றியும், இருவரிருமுதுகுரவரும் ஏவலாளர் மேவலகூறின இறந்துபடுவொன்பதூஉம், தேசுடைக்குலத்திற்கு மாசவருமெனபதூஉம், தாளிறந்துடழிச்சிறிதுபுகழேகுறைபடுமென்பதூஉம் உணர்த்திபவா றுயிற்று.

(கு - பு.) இருமுதுகுரவர் - தந்தைதாயா. பிழைப்பு - தவறு. அவலித்தி - வருந்தி. கையாறு - துன்பம். கடியல் - ஒழியச்செய்தல். போற்றுவாய் - பாதுகாப்பாய். புரையோய் - உயர்ச்சியையுடையோய்! புரை - உயர்ச்சி. மேவல - தகாதன. [இரவிடைக்கழிதற்கு யானசெய்தகுற்றம் ஈடுதன்றறியாது நெஞ்சங் கையறுநின்றது; அதனைப்பொறுக்கவேண்டும்: இது, மாதவிருத்தி. இனிப் பிதாவுக்கு, இரவிடைக்கழிதல் காரணமாக யான் செய்தகுற்றம் பாராது கையறுநெஞ்சம் கடியலவேண்டுமென்க]

கக - கரு. என்றவ னொழுதிய விசைமொழி யுணர்ந்து

தன்றி திலனெனத் தளர்ச்சி நீங்கி]

யென்றி தென்றே

இ - ன். இவ்வாறு பலவகைத்தீங்குதருமென்று அவனொழுதிய ஓலைப்பாசுரத்திற் பொருளெல்லாமுணர்ந்து மனங்குழைந்தி அவன் தன்னுற்செய்யப்பட்ட தீதிலன்; இஃது என்னுற்செய்யப்பட்ட தீதே யெனத்தெளிந்து தளர்ச்சிநீங்கி யென்க.

என்றிது - எனதீவினை. [இசைமொழி - வாசகம்.]

கரு - கூள்.

எய்திய தணர்ந்தாய்

கெற்பயந் தோற்கிம் மண்ணுடை முடங்கல்

பொற்புடைத் தாகப் பொருளுரை பொருந்தியது

இ - ன். அவ்வோலையிற்பொருந்தியவாசகத்தை யுணர்ந்து இவ்வோலைதானே என்றதைக்கும் பொலிவுடைத்தாம்படி வாசகங்களும் பொருளும் பொருந்திற்று;

அஃது எங்கனம்பொருந்திற்றெனின், அடிவீழ்ந்தேனென்னுமளவும் முக்கூறியவாதேகொள்க. ‘வடியா.....போற்றி’ குரவர் பணிவிடை

களைத் தவிர்த்த தொருதவறு; அன்றியும் குலத்திற்பிறந்தாளோடு இரவி
டைக்கழிந்த தவறு ஒன்று; இவையிரண்டிற்கும் வரக்கடவதுனபங்கரா
ணமாகத் திருவுளத்திறன்றளர்ச்சி சிறிதுண்டாயினும் அதனைக் கடிந்தருளு
க; இங்ஙனம் எளிபிழைப்பறியாது யான் பேரறிவாகச்சொல்லிய இவற்றை
ஏறுவிண்ணப்பமாகத் திருவுளம்பற்றுகொழிக; பேதைமைச்சொல்லென்
றே திருவுளம்பற்றல்வேண்டும்; போற்றியென்றானென்க. குரவர்க்குக் கா
ப்புக்களைக்குறித்துப் போற்றியென்றல்மரபு ஈண்டு இவ்வோலை குரவர்க்கு
ப்பொருந்தியவாறு உணர்க. *

(அரு - உரை.) உணர்வோன், இசைமொழியுணர்ந்தெனக்கூட்டுக.

க௮ - க௦௧. மாசில் குரவர் மலரடி தொழுதென்
கோசிக மாணி காட்டெனக் கொடுத்த
புடுக்கங் களைந்தவர் நலகம பொருநாதிப
விடுக்கண் களைதம் கீண்டெனப் போக்கி

இ - ன். அங்ஙனம்பொருந்தியதென உட்கொண்ட கோவலன், கோ
சிகமாணி, எவருரவர் மாசில்மலரடியைத் திசைநோக்கித் தொழுதெனென
ச்சொல்லி இவ்வோலையைக்காட்டெனக் கொடுத்து, என்பொருட்டாக அவ
ர் நடுங்குநடுக்கத்தைக் களைந்து அகத்தினிகழ்கின்ற இரக்கஹம் நிகருதற
கு விரைந்துசெல்வாயாக வெனப் போகவிட் டென்க

ஈண்டுதல் - வினாதல். காட்டெனக்கொடுத்தங் களைதம்கீண்டென
ப்போக்கி யென்க. எனச்சொல்லியென்று ஒருசொல்வ நயக்க.

க௦௨ - க௦௩. மாசில் கற்றின் மனைவியோ டிருந்த
வாசில் கொள்கை யறவிபா லணைது

இ - ன். குற்றமற்ற கற்றியோடையதன்மையுடையாராத குற்றமுடைய
கோட்பட்டையுடையகவுறுதியுடிக ளிருகுகின்ற யுடையதைச் சொகுதன்க.

ஒடு - ஒருவினையொடு; உயர்வின்றியதன்வழக்கண நின்றது.

க௦௩ - க௦௫. ஆறுது

ஆடிய கொள்கை யாதரி கோலம்
பாடும பாணரித பாய்குறச் சோகது

இ - ன். அவ்விடத்துத் துர்க்கையது வெறறிப்பொருத்திய அசாரோடு
பொருத்போர்க்கோலத்தைப்பாடும பாட்டாணமையையுடைய அமபணவ
ரில் தானு மொருவனாகக் கலந தென்க.

*“பாண ரொக்கல்” எனறார். ஆடு - யெடறி. பாண - பாட்டு.

க௦௬. செந்திமம் புரிந்த—இ - ன். தனபண்ணைய அத்திறமாய்த
தனக்கினமான செந்திறத்தோடு புரிந்த வென்க.

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௪௦௦: “காணி கற்பகங் கற்றவர்
நற்றுணை பாணரொக்கல், சீரணி சிந்தா மணியணி திலைச் சிவனடிக்குத்,
தரணி கொன்றையன் மக்கோர்தஞ் சங்க நிதிவிதிசே, ஒருணி யுறமவர்க்
கூர்ன்மற் றியாவர்க்கு மூதியமே.”

என்றது :பண் *பண்ணியம் திறம் திறத்திறமென்னுமிவை சம்பூரணம், சாடவம், ஓளடவம், சதூர்த்தமென வடமொழிப்பெயரானும் வழங்கும்; அவற்றுட் செந்திற மென்றவாறு.

க0க. செங்கோட்டி யாழில்—இ - ள். நாற்பெரும்பண்ணிற்கும் முதலாகிய நால்வகையாழினுள்ளும் செங்கோட்டியாமென்னும் யாழினதுறுப்பினு ளென்க.

(கு - பு.) நால்வகையாழ் - பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியாழ். பண்நான்கு - பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி.

க0௭. தந்திரி காத்தொடு திவவுறுத்தியார்த்து

இ - ள். அச்செங்கோட்டியாழினது இருவகையுறுப்பினுள் தந்திரிகரம் திவ வென்னும் இரண்டையும் உறுதிபெறக் கட்டி,

அவற்றுள் தந்திரிகரமென்பது நரம்புகவுக்குதற்குத் தகைப்பொழிய இருசாணல்விரல் ிளமாகக் குறுக்கிடத்துச்சேர்த்தம் ஐம்பத்தோருறுப்பு; என்னை? “தந்திரி கரமே தகைப்பற விலகி, வந்த விருசா ணல்விர லாகும்”என்றாராகலின். திவவென்பது நரம்புகளை வலிபெறக்கட்டும் வார்த்தை.

க0௮. ஒற்றுறுப் புடைமையிற் பற்றுவழிச் சேர்த்தி

இ - ள். அவ்வியாழ் ஒற்றென்னுமுறுப்பையுடைத்தாகலானே அவ்வுறுப்போடே பந்தைப்பிறப்பிக்கும் நெறிப்படச் சேர்த்தி யென்க.

“செங்கோட்டி யாமே செவ்விதிற் றெரியி, னறுவகையுறுப்பிற் றுருமென்ப.” “அவைதாம், கோடே திவவே யொத்தே..... தந்திரி கரமே நரம்போ டாதே” என்றார்.

(அரு - உரை.) ஒற்றுறுப்பு- நரம்பினும்பத்தினுந்தாக்குவதோர்கருவி.

க0௯. குரன்முதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க் கட்டி

இ - ள். உழை குரலாகவும் கைக்கிளை தாரமாகவும் நரம்புகளைநிறுத்தி யென்க.

என்றது அரும்பாலையென்னும்இசையைப்பிறப்பித் தென்றவாறு. இது குலமுதற்பாலைத்திரிவெனக்கொள்க.

க0 - க௧௨. வான்முறை வந்த மூவகைத் தானத்துப்

பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி

யாசான் றிறத்தி னமைவரக் கேட்டு

இ - ள். உழைமுன்னர்க்குறிய நூல்களின் வரலாற்றுமுறைமையான்வந்த மூவகைத்தானத்தாலும் சதிபாய்ந்துசெல்லும் கலையையுடைய பாவைபோல்வானது பாடற்பண்ணை ஆசானென்னும் பண்ணியலாகிப் நால்வகைச்சாதியினும் பொருந்துதல்வரச் செவிப்புலத்தானறித் தென்றவாறு.

† ஆசான்சாதி நால்வகையாவன: ஆசானுக்கு அகச்சாதி காந்தாரம், புறச்சாதி கிகண்டி, அருகுசாதி தசாக்கரி, பெருகுசாதி சுத்தகாந்தாரமெ

* பண்ணியலெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

† அரசன்சாதியெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

னக்கொள்க. பண் நூற்றுமூன்று; அவை நால்வகைப்படும்; பண், பண்ணியம், திறம், திறத்திறமென. அவற்றுள் இது திறக்கூறிற்று. மூவகைத்தானம் எழுத்தும் அசையும் சீருமெண்ணுமமையும்; என்னை? “எழுத்தே யசையே சீரே யென்றிவை, யிழுக்கி லவைமூன்று நிற்கு மென்ப” என்றாகலின்.

(கு - பு.) [ஆசான்றிறம் - காந்தாரம்; ஆசானென்று ஒருபண்ணிற்குப் பெயராகவும் இசைத்தமிழிற்கூறுப] பாக்கலைப்பாவை - தூர்க்கை; கலை - மான்: பாவை - பதுமை; இங்கே உவமையாகுபெயர்.

ககந. பாடற் பாணி யனை இ யவரொடு .

இ - ள். இங்ஙனமாகிய பண்ணையும் திறத்தையும் அவரோடு கலந்துவாசித் தென்க.

(அரு - உரை) பாணி - பாட்டு. அளவி - கலந்து

ககச. கூடற் காவதங் கூறுமி னீரென

இ - ள். இங்ஙனம் யாழ்வாசித்த கோவலன், இவ்விடத்திற்கு மகிழரை எத்துணைக்காவதம்; அதனை கீரூ கூறுமி னென்ற கேட்ப வென்க.

ககரு - ககஉ. காழுகிற சாந்த கானீர்

ககரு - ககஅ. காழுகிற சாந்தங் கமழ்பூங் குங்கும
நாவிக் குழம்பு நலங்கொ டேய்வை
மான்மதச சாந்த மணங்கமழ் தெய்வத்
தேமென கொழுஞ்சே ருடி.

இ - ள். அகிறசாந்தம் கமழும் குங்குமப்பூங்குழம்பும் நாவிக் குழம்பும் குளிர்ச்சிநலத்தைக்கொண்ட சந்தனசாந்தம் கத்தூரிச்சாந்துமாகிய இத்தெய்வமணங்கமழுகின்ற வளவிய சேறறை யனைநது,

(கு - பு.) கமழும் - பரிமளிக்கும. நாவி - கத்தூரி; ஓர்மூலிகையுமாக. [(தேமென்கொழுஞ்சேருடி -) வாசம்பொருந்திய மெல்லிய அழகிய குழம்பு கலந்து; ஆடி - கலந்து] தேம - நறுநாற்றம்.

ககஅ - ககக.

ஆங்குத்

தாதுசேர் கழுநீர் சண்பகக் கோதையொடு

மாதவி மல்லிகை மனைவளர் முல்லைப்

போதுவிரி தொடையற் பூவணை பொருந்தி

இ - ள். தேன்சேர்ந்த கழுநீர்மலர் சண்பகமலரென்னுயிவற்றாகிய மாலையொடு குருக்கத்தியும் மல்லிகையும் மனையின்கண்வளர்ந்த முல்லையுமென்னும் இவ்வவிழ்ந்த பூக்களாலநிறைத்த பொலிவினையுடைய அணையிலே பொருந்தி,

ககஉ - ககக. அட்டிற் புகையு மகலங் காடி

முட்டாக் கூவியர் மோதகப் புகையு

மைந்தரு மகளிரு மாடத் தெடுத்த

வந்தீம் புகையு மாகுதிப் புகையும

பல்வேறு பூம்புகை யனைஇ

இ - ள். அடுக்களைகளில் தாளிப்புமுதலியபுகையும் அகன்ற அங்காடியிடத்து அப்பவாணிகர் முட்டாமற் சுடுகின்ற அப்பவகையிற் புகையும் மைந்தரும மகளிரும் மயிர்க்கும் துகிற்கும் மாலைமுதலியவற்றிற்குமெடுத்த அழகிய இனிய அகிற்புகையும் யாகசாலைதோறும் ஆகுதிபண்ணுதலாலெழுந்தபுகையும் ஆகிய இப்பலவாகிய வேறுபட்ட பொலிவினையுடைய புகையை யளவி,

(கு - பு.) அடுக்களை - மடைப்பள்ளி. அங்காடி - கடைவீதி.

க௭௬-க௭௭.

வெல்போர்

விளங்குபூண் மார்பிற் பாண்டியன் கோயிலி
ளளந்துணர் வறிபா வாருயிர் பிணிக்குங்
கலவைக் கூட்டங் காண்வரத் தோன்றி

இ - ள். இந்நிர்ஹுதப்பட்டபட்ட விளங்காரின்று ஆரத்தையுடைய மார்பாலே வெவ்வுமபோரைவல்ல பாண்டியனது அரண்மனையில் யாவ்ரானும் அளவிட்ட நியப்படாவாய இக்கலவைத்தொகுதி தன்மெய்யெல்லாம் கமழும்படி தோன்றி யெனக.

அவை எத்தனமையவாகிய கலவை யெனின, தம்மைப் புலன்கள் ஒருகால் துகருமாயிற் பிண்ணை வீட்டுலகங்கருதித் துறவிற்செல்லவொட்டாது மனத்தைப் பிணித்துக்கொள்ளும் கோயிலிற்கலவை யென்க. அவை முன்னர்க்குறினவும் பிறவும்.

க௭௮-க௭௯. புலவர் செந்நாப் பொருந்திய நிவப்பிற்

பொதியிற் றென்றல போலா தீங்கு
மதுமரத் தென்றல் வந்தது காணீர்

இ - ள். சங்கப்புலவரது செந்நாவாலே புகழப்பட்ட இச்சிறப்புக்களையுடைத்தாகலிற் பொதியிற்றென்றல் தன்னை ஒவ்வாமைக்குக்காரணமாகி இந்ந மதுமரத்தென்றல் வந்தது; இதுதனைக் காணீர் ரென்க.

ஆடிப் பொருந்தி அனைஇத் தோனறித் தென்றல் வந்ததென்றாரென்க.

க௭௭-க௭௮. நனிசேய்த் தன்றவன் றிருமலி மூதூர்

தன்னீர் கழியினுந் தகைககுந ரிலலென

இ - ள். காவதங்குறுமினென்றறகுக் காணீர்; அதனால், மிக்க தூரிதன்று அப்பாண்டியனது செல்வமிக்கமூதூர்; அதுவன்றியும் ஆண்டுச்செல்வார் இந்நீர்மையன்றி வேறுபட்டநீர்மையாரொருவர்செல்லினும் நில்லென்பாரிலலை யென்று சொல்ல வெனக.

(கு - பு.) தூரிது - தூரத்திலுள்ளது.

க௭௯ - க௭௮. முன்னுண் முறைமையி னிருந்தவ முதல்வியொடு

பிண்ணையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர்

இ - ள். அம்மைஞான்று ஆண்டுத்தங்கிப் பிறமைஞான்று செல்லக்கருதியவர் முன்னுண்முறைமைபோலே இரவிடையிலே கவுந்தியடி களுடனே பெயர்ந்தனர் என்க.

(கு - பு.) அம்மைஞான்று-அந்நாளில். ஆண்டு - அங்கு. பிற்றை
ஞான்று - மறுநாள். [முன்னுண்முறைமையின் - நிலவிலே வைகறைக்கா
லத்தே புறப்பட்டு.] பெயர்ந்தனர் - புறப்பட்டனர்.

கருசு - கசு0.

பெயர்ந்தாங்

கருந்திறம் கடவுளகன்பெருங் கோயிலும்

பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்

பாஸ்கெழு சிறப்பிற் பல்லியஞ் சிறந்த

காலை முரசுக் கனைகுர லோதையும்

இ - ன். அரிதாகிய அழித்தத்றொழிவல்ல கடவுளது அகன்ற பெரி
யகோயிலிடத்தும் மிக்க புகழையுடைய மன்னவன்கோயிலிடத்தும் வேறு
பட்ட பகுதிபொருந்திய சிறப்பையுடைய காலைமுரசமாகிய பேரிசைப்பல்
லியம் பெயர்ந்து கூடியொலிக்கு மொலியும்,

பெயர்தல் - தாளமறுதல். கனைதல் - செறிதல்.

(கு - பு.) அருந்திறம்கடவுள் - பரமசிவன். [அருந்திறம்கடவுள்- ஆல
வாயான்முதலிய தெய்வங்கள். காலைமுரசம் - பள்ளியெழுச்சிமுரசு.] பேரி
சைப்பல்லியம் - பெரிய ஓசையையுடைய பல் வாத்தியங்கள்; இயம் - வா
ச்சியம்.

கசுக. நான்மறையந்தனர் நவின்ற வோதையும்

இ - ன். அந்தனர் நான்மறையநவில்விக்குமவைக்களந்தோறும் மறை
க்குவிதித்த மரபியையுடைய சுருதி குன்றாமல் உச்சரிக்கு மோதையும்,

கசுஉ. மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையும்

இ - ன். மாதவர்கள் சிறுகாலையில் மந்திரமோதுதலால் மிக்க ஓதை
யும்,

(அரு - உரை.) இருடிகளுடைய சிறுகாலை அனுட்டானஓசை.

கசுங் - கசுசு. மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு

வாளோ ரெடுத்த நாளணி முழுவமும்

இ - ன். மடங்காத வென்றியையுடைய வேந்தனும் பெற்ற சிறப்
போடே வாள்வீரர் தத்தம்வீரத்திற்கெடுத்த வரிசையையுடைய முரசமுத
லியவற்றின் நாளணிமோசையும்,

குடைநாட்கோள் முதலியவுமாம்.

(கு - பு.) குடைநாட்கோள் - “செற்றடையார்மதில்கருதிக், கொற்ற
வேந்தன் குடைநாட்கொண்டன்று” என்பது புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

கசுரு. போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்

இ - ன். மறப்பகைமன்னரைப் போரினவென்று கொண்டு வந்த போ
ர்க்களிறின் முழக்கமும்,

கசுசு. வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்

இ-ன். காட்டிழித்திடித்துக்கொண்டு வந்த வலியயானையின் முழக்கமும்,

கசுஎ. பணைநிலைப் புரவி யாலு மோதையும்

இ - ன். பந்திதோறுநின்ற குதிரைகள் போர்நினைந்து ஆவாரிக்கு
மோசையும்,

கசஅ. கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியும்

இ - ள். கிணைப்பறையையுடைய மள்ளர் மருதநிலந்தோறும் வைகறைக்காலத்தே கொட்டு மோசையும்,

கிணை - மருதப்பறை; கூ.த்தர்பறையுமாம்.

(அரு - உரை). பொருநர் - வைகறைபாடுவார்.

கசக - கரு0. கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கூட

லார்ப்பொலி யெதிர்கொள வாரஞர் நீங்கி

இ - ள். இவையும்பிறவுமாகிய அக்கூடவிடத்து ஆர்க்குமொலியெல்லாம் கார்க்கடலொலிபோல ஒலித்து எதிர்கொள்ளுதலாலே முன்புழந்த வருத்தமெல்லாம் நீங்கி,

கருக - கருசு. குரவமும் வருளமுங் கோங்கமும் வேங்கையு

மரவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுஞ்

சேடலுஞ் செருந்தியுஞ் செண்பக வேங்கலும்

பாடலந் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து

இ - ள். கரையினபுறவாயெங்கும், குரவும் மகிழும் கோங்கும் வேங்கையும் வெண்கடமபும் சுரபுன்னையும் மஞ்சாடிமரமும் மருதம் உச்சிச்செல்லுந்திலும் செருந்தியும் சண்பகமரமும் ஆகியவிலைவாசியுடனேபலவகை மலராமவிரிந்து சூழ்ந்தவை மீதுறித்த பூந்துகிலாகவும்,

கருரு - கச0. குருநுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி முசுண்டையும்

விரிபல ரதிரலும் வெண்கூ தாளமுங்

குடசமும் வெதிரமும் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்

பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த

கொடுங்கரை மேகலைக் கோவை யாங்கணு

மிடைந்துகுழ் போகிய * *

இ - ள். அகடாயெங்கும், குருக்கத்தியும் செம்முல்லையும் முசுட்டையும மோசியல்லிகையும் வெள்ளைநுறுந்தாளியும் வெட்பாலையும் மூங்கிலும் இவற்றிறபடர்ந்த பெருங்கையாலும் குட்டிப்பிடவமும் இருவாட்சியுமாகிய பலமலரும் விரிந்து பூங்கொடிகள்கிரைபடநெருங்கிப் படர்ந்தமன்னினைவ தனையிடைந்துசூழ்ந்த கோவையாகியமேகலையாகவுமுடைய கொடுங்கரையையும்,

மேகலைக்கோவை - வேற்றுமைத்தொகை. கொழுங்கொடி விரிமலரெனனுமடைகளை ஏழ்புழியெங்கு மொட்டுக. அம் - சாரியை.

(அரு - உரை.) குருகுமுதலியனகோட்டுப்பூ, அதிரல்-காட்டுமல்லிகை. மயிலை - கொடிமல்லிகை.

கசுக - கசுந. * * * *

* * * *

* * * *

கசுசு. கரையின் றுதிர்ந்த கவிரிதழ்ச் செவ்வாய்

இ - ள். கரைக்கணின் றுஉகுத்த முருக்கிதழாகிய செவ்வாயினையும்,

(அரு - உரை.) கவிர் - முருக்கு; மதினுக்குப்புறமாதலால்.

க௯௫. அருவி மூல்லை யணிகை யாட்டி

இ - ள். அருவிரோடு இடையறுதலுந்த மூல்லை யாகிய நகையினை யு முடையாள்.

க௯௬. விலங்குநிமிர்ந் தொழுகிய கருங்கய னெடுங்கண்

இ - ள். குறுக்கேமறிந்தும் நெடுகவோடியுந் திரிகின்ற கயலாகிய நெடியகண்ணினையும்,

க௯௭. விரைமலர் லீங்கா வவிரமற் கூந்தல்

இ - ள். இருபக்கமும் அலைகளரித்த மணமலர்லீங்காத விளங்குங் கி ன் கருமணலாகிய கூந்தலினையும்,

க௯௮ - க௯௦. உலகுபுரந் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்கத்தப்

புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி

வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி

இ - ள். உலகைப் பாதுகாத்தற்குப் பலபொருள்களையும்விளைத்து நுகர்வித்தலான் மிக்க பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடையாள் ; புலவர்நாவிற் புகழ்பொருந்தியவள் ; சேர்தோழர்க்கு வரைவின்றி இன்பமளித்தவன் திருமகளையொப்பாள் ; வையையென்று பெயர்கூறப்படுவாள் ; பருவமபொ ய்யாமையானும் வேற்றவேந்து அணுகாமையானும் தென்னர்குலக்கொடியாயுள்ளவள் ;

க௯௧ - க௯௩. லையற் குறுவது தானநிற் தனள்போற்

புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்துக்

கண்ணிறை நெடுநீர் கார்தன ளடக்கி

இ - ள். கண்ணகிக்கு மேல்வரும துன்பங்களைத் தான் முன்னநிற் தாள்போலத் தன்னைக்கொணுடி அருச்சித்தாக்குப் புண்ணியங்களைக்கொ டுக்கும் நறியபூவாடையால் தனது மெய்முழுதும்போர்த்துத் தனகண் மல்கினிற்றிறைப் புறத்திடின் அதுகண்டு வருந்துவா றென்று உள்ளடக்கி,

நெடுநீர் - மிக்கநீர். அடக்கவெனத்திரிக்க

(அரு - உரை.) வையைமென்னுமகள்மலராகிய ஆடையை முட்டாக் கிட்டு. கண்ணிறைநெடுநீர் - கண்ணிடத்துநிறைந்தநெடுநீர் ; இடம்நிறைந் த மிக்கநீரையடக்கி ; கண்ணிரென்றுந்தெரிவது.

க௯௪ - க௯௫. புனல்யா றன்றிது பூம்புனல் யாறென

வனநடை மாதரு மையனுந் தொழுது

இ - ள். அங்ஙனம்போர்த்த பூவாற் புனல் மறைதலின் இது புனல் யாறென்று பூவாறென்று புகழ்ந்த மாதரும் கொழுநனுந்தொழுது,

க௯௬ - க௯௦. பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியு

மரிமுக வம்பியு மருந்துறையியக்கும்

பெருந்துறை மருங்கிற் பெயரா தாங்கண்

மாதலத் தாட்டியொடு மரப்புனை போகித்

தேமலர் நறும்பொழிற் றென்கரை யெய்தி

இ - ள். ஓடக்கோலுக்கு நிலைத்தலரியதுமையிற் சென்றோரைச் செனுத் தும் குதிரைமுகவோடமும் யானைமுகவோடமும் சிங்கமுகவோடமும் மென்னும் இவற்றினேறிப் பலர்போகும் துமையிற் போகாது அதற்கயலதாகிய துமையிலே கவுந்தியடிசுளுடனே மரப்புணியிலேபோகி மதநாறமலரை யுடைய சோலைபொருந்திய தென்கரையிற் பலர்செல்லாததோரிடத்தே சென்றெய்தி யென்க.

முன்னர், *‘வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனோடு’ சாபமுறுதலின், ஈண்டு, மருங்கினென்றார்.

(அரு - உரை.) மரப்புணை - கட்டுப்புணையில்; ஓடத்திற்பலருமேறுவா ராதலால் தாங்கள்மூவரும் தனியே மரப்புணையிலே போனார்களெனக் கொள்க.

கஅக - கஅங. வானவ ருமையு மதுரை வலங்கொளத் தானனி பெரிதுந் தகவுடைத் தென்றங் கருமினை யுடுத்த வகழிசூழ் போகி

இ - ள். தேவர்களுமையும் மதுரையை வலங்கொண்டுசென்றால் மிக வும்பெரியதாகிய புண்ணியத்தை யுடைத்தென் றெண்ணி அழித்தற்கரிய மினை சூழ்ந்த கிடங்கின்புறத்தைச சூழ்போர் தென்க.

மினை - காவற்காடு ; கட்டுவேலியுமாம்.

கஅச-கஅஅ. கருநெடுங் குவணையு மாம்பலங் கமலமுந் தையலங் கணவனங் தனித்துறு துயர மைய மின்றி யறிந்தன போலப் பண்ணிர் வண்டு பரிந்தினைந் தேங்கிக் கண்ணிர் கொண்டு காலுற நடுங்க

இ - ள். குவணையும் ஆம்பலங் கமலமும், தையலங் கணவனங் மேல் தனித்துறுந்துயரத்தைத் தாம் தெளிய அறிந்தனபோல வண்டிகள் இரங் கும் பண்ணிர்மையைக்கொண்டு பரிந்தேங்கியழுது கண்ணிரைக்கொண்டு காலுறநடுங்காநிற்க வென்க.

கண்ணிர் - கள்ளாகிய நீரெனவுமாம். காலுற - கால்லேயுறவெனவும், காற்று உறுதலாலெனவுமாம். அறிந்தனபோல நடுங்க வென்க. ஏங்கியெ ன்னும் செய்தெனெசசம் ஈடுங்கவென்னும் பிறவினை கொண்டுமுடிந்தது.

கஅக - கக0. போருழந் தெடுத்த வாரெயி னெடுங்கொடி வாரலென் பனபோன் மறித்துக்கை காட்ட

இ - ள். மாற்றார்வருந்தப் போர்தேய்த்தெடுத்த புறமதிற்றலையின் கொடிகள் இவரை இந்நகரில் வாராதொழியினென்பனபோல் தம்கையின் மறித்துக்காட்ட வென்க.

அன்றி வாரலென்பார்கையின் தன்மைபோ லெனவுமாம்.

(அரு - உரை.) ஆரெயிலெடுங்கொடிமேற் காற்றடிக்க அசைகின்ற வை வாராதேயென்பனபோல மறித்துக்கைகாட்ட - கோவலனை இங்குவா ராதேபோவென்று கைகாட்டினும்தோன்றன.

* காடுகாண்காதை, உகக.

தக்க-கக்க. புள்ளணி கழனியும் பொழிலும் பொருந்தி
வெள்ளரீர்ப் பண்ணையும் விரிநீ ரேரியுங்
காய்க்குலைத் தெவகும் வாழையுங் கமுகும்
வேய்த்திரட் பதநும் விளங்கிய விருககை
யறம்புரி மாந்த ரன்றிச சேராப
புறஞ்சிறை மூதூபு புக்கனா புரிந்தென.

இ - ள். பறவைகளாலழகுசெய்யப்பட்ட வரியும் பண்ணையும் கழனி
யும் சோலையும் தெவகும் கமுகும் வாழையும் வேழத்திரளாலிடப்பட்ட த
ண்ணீர்ப்பந்தர்களும் பொருந்திவிளங்கிய மூதூபுபுறம்திடத்ததாகி அற
த்தைப்புரியும் தபோதனான்றிப் பிறாசேரப்படாத புறஞ்சேரியிலே தாம்
கருதிவந்தகோட்பாட்டிலே மனம்புரிந்து புககா ரென்க

இது கீழ்த்திசைவாயிறகு அயலதோர முனிவரிருப்பிடம் புரிந்துபுக்
காரெனப் பொதுமையாறகூறினமையின், முன்னர் நாடுகாணகாதைக்கண
னை, **“அறிவனை யேத்த . ஒன்றிய வுள்ள முடை யேன”* எனபதற்கு
கவுந்தியடிகளும் அறிவனைப் புரிந்து புக்கா ரெனக பண்ணை - தோட்டங்
களும், ஓடைகளும்.

இது நிலைமணடிலவாகிரியப்பா

(கு - பு) வேழம் - மூங்கில. தபோதனா - சுவததைச்செலவமாக
வுடையவர், முனிவா அறிவன் - அருகக்கடவுள் புரிந்து - விருப்பத்தோ
டுகருதி. எல்லாவடிகளும் ஈரசைநாறேரடிகாசுநுததல், நிலைமணடில்
வாகிரியப்பாவினிலக்கணம்.

புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை முற்றிற்று

